Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!

Trybuna Ludu

Organ KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

NR 67 (1493) ROK VI

WARSZAWA — PONIEDZIAŁEK 9 MARCA 1953 R.

WYDANIE H

CENA 20 gr.

Wyższa Szkoła Ekonomiczna Biblioteka Główna w Sopocie

JÓZEF STALIN

W Sali Kolumnowej Domu Związków 6 marca 1953. Kierownicy partii i rządu u trumny towarzysza Józefa Stalina

Komunikat Komisji dla zorganizowania pogrzebu towarzysza Stalina

(a) MOSKWA (PAP) — Agencja TASS zamieszcza komunikat Komisji dla zorganizowania pogrzebu Towarzysza Stalina Komisja podaje: Pogrzeb Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Józefa Wissarionowicza Stalina, odbędzie się w poniedziałek, 9 marca br. o godz. 12 w południe.

Uchwała Komitetu Centralnego KPZR i Rady Ministrów ZSRR o miejscu ustawienia sarkofagu z ciałem Stalina

(a) MOSKWA (PAP). — Agencja TASS podaje uchwałę Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o miejscu ustawienia sarkofagu z ciałem Józefa Wissarionowicza Stalina. Uchwała brzmi:

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich postanawiają:

Umieścić sarkofag z ciałem J. W. Stalina w mauzoleum na Placu Czerwonym obok sarkofagu W. I. Lenina.

KOMITET CENTRALNY KPZR
RADA MINISTRÓW ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RADZIECKICH

Uchwała Komitetu Centralnego KPZR i Rady Ministrów ZSRR o budowie Panteonu – pomnika wieczystej chwały wielkich ludzi Kraju Rad

(a) MOSKWA (PAP). — Agencja TASS podaje uchwałę Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o budowie Panteonu — pomnika wieczystej chwały wielkich ludzi Kraju Rad

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich postanawiają:

W celu uwiecznienia pamięci wielkich wodzów Włodzimierza Iljicza Lenina i Józefa Wissarionowicza Stalina oraz wybitnych działaczy Partii Komunistycznej i Państwa Radzieckiego, pochowanych na Placu Czerwonym przy Murze Kremlowskim, zbudować w Moskwie monumentalny gmach — Panteon-pomnik wieczystej chwały wielkich ludzi Kraju Rad.

Po ukończeniu budowy Panteonu przenieść doń sarkofag z ciałem W. I. Lenina i sarkofag z ciałem J. W. Stalina, jak również szczątki wybitnych działaczy Partii Komunistycznej i Związku Radzieckiego pochowanych przy Murze Kremlowskim i udostępnić Panteon dla szerokich mas ludzi pracy.

KOMITET CENTRALNY KPZR
RADA MINISTRÓW ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RADZIECKICH

Czterodniowa żałoba w Związku Radzieckim

MOSKWA (PAP). Jak podaje agencja TASS, Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rada Ministrów ZSRR postanowiły w związku ze zgonem Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego Józefa Stalina ogłosić w całym kraju żałobę w dniach 6, 7, 8 i 9 marca 1953 roku.

W dniach tych odwołać wszystkie przedstawienia teatralne i filmowe, koncerty i wszelkie inne imprezy rozrywkowe.

Lud Warszawy uczcił pamięć Wielkiego Stalina

Zgromadzenie w Hali Mirowskiej

„Nieśmiertelne imię Stalina zawsze będzie żyć w sercach narodu polskiego i całej postępowej ludzkości". Te słowa wyrażające myśli i uczucia wszystkich ludzi pracy wypisane są nad prezydium wielkiego zgromadzenia zwołanego przez Ogólnopolski Komitet Frontu Narodowego w dniu 7 bm. dla uczczenia pamięci Józefa Stalina.

Ogromną Halę Mirowską wypełnia ponad 5-tysięczna rzesza robotników warszawskich fabryk i placów budowy, kobiet, młodzieży — ludzi wszystkich warstw i zawodów.

Przewodniczy zgromadzeniu przewodniczący CRZZ W. Kłosiewicz.

W Prezydium zasiadają: przewodniczący Rady Państwa A. Zawadzki Ambasador ZSRR w Warszawie A. A. Sobolew, sekretarze KC PZPR: wiceprezes Rady Ministrów J. Cyrankiewicz i E. Ochab, Marszałek Sejmu J. Dembowski, przedstawiciele władz naczelnych Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego — S. Ignar i Stronnictwa Demokratycznego — E. Krassowska, przedstawiciele Wojska Polskiego, przedstawiciele PKOP, Komitetu Warszawskiego PZPR, Stołecznej Rady Narodowej, organizacji społecznych, działacze katoliccy, wybitni naukowcy, artyści i przodownicy pracy Warszawy.

Zgromadzenie otwiera w imieniu Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego Wiktor Kłosiewicz. „W tych ciężkich dniach ogólnonarodowej żałoby — mówi on m. in. — kiedy kirem okryte pochyliły się wszystkie sztandary, kiedy serca milionów patriotów polskich przepojone są głębokim bólem — oddajmy cześć wielkiej świętlanej pamięci, cześć życiu, pracy i walce człowieka, który był natchnieniem i ostoją wolności narodów!"

Zgromadzeni wstają z miejsc i minutą ciszy czczą pamięć Józefa Stalina.

Następnie przemawiają: sekretarz KC PZPR — E. Ochab, sekretarz NKW Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego — J. Ozga-Michalski, przewodniczący Polskiego Komitetu Obrońców Pokoju — J. Iwaszkiewicz, sekretarz ZG Związku Młodzieży Polskiej — T. Wegner.

Rezolucję zgromadzenia odczytuje przewodnicząca ZG Ligi Kobiet — A. Musiałowa. **(Wszystkie przemówienia i tekst rezolucji podajemy na str. 3).**

Z mocą brzmi śpiewana na zakończenie zgromadzenia pieśń walczącego i zwyciężającego proletariatu — „Międzynarodówka".

Do Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR towarzysza G. M. Malenkowa

Moskwa - Kreml

W imieniu narodu polskiego przekazuję Wam braterskie uczucia solidarności z narodem radzieckim, skupionym wokół Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rządu Radzieckiego.

Naród polski wie, że sprawa obrony pokoju, wolności i niepodległości narodów, sprawa Lenina-Stalina znajduje się w pewnych i mocnych rękach.

Prezes Rady Ministrów
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
BOLESŁAW BIERUT

Warszawa, dnia 7 marca 1953 r.

Żałoba narodowa w Polsce w dniu pogrzebu Józefa Stalina

Uchwała KC PZPR, Rady Ministrów i Rady Państwa PRL

Dając wyraz głębokiej żałobie jaką okrył narody Związku Radzieckiego, serca Polaków i całą postępową ludzkość zgon Józefa Stalina i celem złożenia hołdu pamięci genialnego Nauczyciela mas pracujących całego świata i wyzwoliciela Polski uchwala się:

1. Dzień 9 marca 1953 r. jako dzień pogrzebu Józefa Stalina uznać za dzień żałoby narodowej.

2. W dniu żałoby narodowej nie odbędą się żadne widowiska (teatry, kina, imprezy sportowe itp.), zamknięte będą wszystkie lokale rozrywkowe.

3. W dniu żałoby narodowej masy pracujące w skupionej powadze, wzmożonej pracy dla dobra Ojczyzny zamanifestują swą solidarność z narodami Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich w walce o realizację wielkich idei, którym poświęcone było całe ofiarne życie Józefa Stalina.

Za partią Lenina-Stalina

Z niewypowiedzianym bólem przyjęły narody wieść o zgonie Józefa Stalina. Kirem spowite są serca tych wszystkich, którzy z imieniem Stalina na ustach szli do walki i do zwycięstwa — ludzi radzieckich, wznoszących budowle komunizmu przeobrażających przyrodę niezmierzonych przestrzeni Kraju Rad; narodów krajów demokracji ludowej, którym Ojczyzna Stalina, Partia Stalina, Armia dowodzona przez Stalina przyniosły wyzwolenie i możliwość budowy nowego życia; ludzi pracy w krajach kapitalistycznych, którym nauki Stalina wytyczają drogę oswobodzenia z jarzma burżuazji; bojowników o wolność narodów kolonialnych, którzy w słowach i dziele Stalina znaleźli dla siebie strategię zwycięstwa.

Pochylają głowy wszyscy bojownicy o trwały pokój na świecie, setki milionów ludzi, dla których słowo Stalin oznacza, że pokój będzie zachowany i utrwalony, jeżeli narody świata ujmą sprawę pokoju w swe ręce i będą broniły jej do końca.

Wielkie dzieło pozostawił po sobie Józef Stalin. Pozostawił idee i nauki, ukazujące linie rozwojowe historii na całe pokolenia. Pozostawił stalinowską partię, bohaterską partię komunistów, przodującą partię robotniczą świata, kierowaną przez zahartowanych w bojach uczniów i współpracowników Stalina, stanowczo i konsekwentnie wcielających w życie ustaloną przez partię politykę wewnętrzną i zagraniczną. Pozostawił państwo radzieckie z dniem każdym potężniejsze, postrach wzbudzające u agresorów, miłością i czcią przyjaciół otoczone.

Ku ideom Stalina, ku Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, ku potężnemu mocarstwu socjalistycznemu kierują się oczy komunistów i bojowników o pokój całego świata, kierują się oczy narodów krajów demokracji ludowej, jednoczących się dziś z narodami ZSRR w ich bólu i ślubujących walczyć ramię w ramię z KPZR do ostatecznego zwycięstwa komunizmu.

Na KPZR patrzy wierna sztandarom Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina nasza partia, która w oparciu o pomoc ZSRR, przykład ZSRR i przyjaźń ZSRR, w oparciu o przewodnictwo Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego w międzynarodowym ruchu robotniczym prowadzi masy pracujące Polski Ludowej ku szczęśliwej przyszłości, prowadzi politykę utrwalania niepodległości, budowy socjalizmu, walki o pokój.

W przemówieniu na XIX Zjeździe towarzysz Stalin, mówiąc o niezniszczalnej więzi solidarności między KPZR a partiami robotniczymi całego świata — stwierdził:

„...Cecha szczególna tego poparcia polega na tym, że wszelkie poparcie pokojowych dążeń naszej partii przez jakąkolwiek bratnią partię oznacza zarazem poparcie jej własnego narodu w jego walce o utrzymanie pokoju. ...Ta szczególna cecha wzajemnego poparcia tłumaczy się tym, że interesy naszej partii nie tylko nie są sprzeczne, lecz przeciwnie, pokrywają się całkowicie z interesami miłujących pokój narodów. Co się tyczy Związku Radzieckiego to jego interesy są w ogóle nieodłączne od sprawy pokoju na całym świecie. Rzecz zrozumiała, że nasza partia nie może pozostawać dłużna wobec bratnich partii i sama ona powinna ze swej strony udzielać im poparcia, a także popierać ich narody w ich walce o wyzwolenie, w ich walce o utrzymanie pokoju. Jak wiadomo, postępuje ona właśnie w ten sposób...".

Głęboko odczuwa tę nieocenioną pomoc i poparcie naród polski, któremu Kraj Stalina przyniósł wyzwolenie i na każdym kroku pomaga w szczytnym dziele budowy nowego społeczeństwa Partii Lenina-Stalina. Krajowi Socjalizmu naród polski ślubuje walczyć do zwycięskiego końca o pełną realizację testamentu Wodza postępowej ludzkości, o wcielenie w życie tych idei, którym każdą chwilą swego wielkiego życia służył Józef Stalin.

Takie ślubowanie w głębi duszy i na zebraniach, przy warsztatach i w kopalniach, w szkołach i wsiach składają ludzie pracy naszego kraju. Wiedzą i mówią ludzie pracy naszego kraju, że nic nie było tak bliskie towarzyszowi Stalinowi, jak stały wzrost siły i potęgi obozu socjalizmu, którego był wodzem i sternikiem. Wiedzą i mówią ludzie pracy naszego kraju, że nie można lepiej uczcić pamięci Wielkiego Stalina, jak wzmożeniem wysiłku, by Ojczyzna nasza z dniem każdym bardziej godna była stalinowskiego miana brygady szturmowej socjalizmu, by Ojczyzna nasza z dniem każdym była silniejsza, by z dniem każdym rósł wkład Polaków w wielkie ogólnoludzkie dzieło zachowania pokoju światowego, w dzieło wyzwolenia ludzkości.

Wyrazem tych uczuć stała się fala zobowiązań samorzutnie podejmowanych przez naszą bohaterską klasę robotniczą, która czynem produkcyjnym dokumentuje swoje oddanie sprawie narodu i socjalizmu, sprawie braterstwa z najbliższymi nam przyjaciółmi — radzieckimi towarzyszami walki i zwycięstwa.

Nieugiętą wolę całego narodu wyrażają słowa apelu KC PZPR, Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej:

„Z imieniem Stalina, uzbrojeni w Jego naukę, łamiąc opór wrogów i zacieśniając więź braterstwa z narodami ZSRR kroczymy zwycięsko naprzód pod przewodem klasy robotniczej i jej partii do ugruntowania naszej niepodległości, pokoju i socjalizmu".

Skupiony w szeregach Frontu Narodowego, pod przewodem najlepszego w Polsce ucznia Wielkiego Stalina — towarzysza Bolesława Bieruta — naród nasz pokazuje niezłomny hart ducha w obliczu niewymownego bólu, zdecydowaną wolę realizowania niezmiennych wskazań Wielkiego Stalina.

Taki był sens wielkiej manifestacji żałobnej ludu Stolicy w dniu wczorajszym. Przyszły na tę manifestację tysiące ludzi pracy Warszawy — miasta, które wyzwolenie i odbudowę zawdzięcza geniuszowi Stalina.

Wyrazem uczuć całego narodu stała się rezolucja uchwalona na manifestacji, będąca zobowiązaniem mas pracujących Polski Ludowej, do wcielania w życie nauk Stalina, do zwiększenia naszego wkładu w dzieło obrony pokoju, do potęgowania siły naszego Państwa Ludowego i jego obronności, do umacniania Frontu Narodowego walki o pokój i plan sześcioletni, do zacieśnienia więzi braterstwa z wielkim Związkiem Radzieckim i bohaterską Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego.

Naród nasz, wiedziony ku wielkiej przyszłości przez Polską Zjednoczoną Partię Robotniczą, czerpie siłę z faktu, że jesteśmy częścią potężnego obozu socjalizmu i pokoju, którego niezdobytą twierdzą i przewodnią siłą jest Związek Radziecki. Naród nasz i partia nasza wie, że testament Wielkiego Stalina — budowę społeczeństwa komunistycznego — realizować będą Jego wierni uczniowie i współbojownicy z towarzyszem Malenkowem na czele, że dzieło Lenina - Stalina jest w pewnych i mocnych rękach.

Zacieśniając jedność i zwartość Polaków w walce o pokój i socjalizm, o utrwalenie niepodległości, przeciw imperialistycznym wrogom, wzmagając czujność rewolucyjną i mobilizując masy do ofiarnej pracy dla dobra Ojczyzny, partia nasza prowadzi naród drogą, którą utorowała narodom partia Lenina - Stalina.

Uchwała Ogólnonarodowego Komitetu Uczczenia Pamięci Józefa Stalina

Ogólnonarodowy Komitet Uczczenia Pamięci Józefa Stalina wzywa ludność całego kraju do masowego udziału w obchodach i manifestacjach ku czci nieśmiertelnego Wodza całej postępowej ludzkości, niezłomnego przyjaciela narodu polskiego Józefa Stalina.

W dniu 8 i 9 marca br. odbędą się we wszystkich miastach Polski zgromadzenia żałobne zwołane przez Komitety Frontu Narodowego.

W dniu 9 marca br. o godz. 10, w chwili pogrzebu, we wszystkich zakładach pracy, w przemyśle i rolnictwie, w urzędach i instytucjach, w szkołach i jednostkach wojskowych nastąpi przerwa w pracy na 5 minut i uroczysta chwila skupienia.

W dniu żałoby narodowej 9 marca o godz. 16 ludność stolicy weźmie masowy udział w manifestacyjnym pochodzie składając hołd pamięci Józefa Stalina.

Komitet Centralny PZPR
Do wszystkich kobiet polskich
– na str. 5

Niech żyje bohaterski naród radziecki, naród budowniczych komunizmu, naród pogromców faszyzmu, naród obrońców pokoju!

Od Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR

Ministerstwo Spraw Zagranicznych ZSRR wyraża głęboki ból z powodu ciężkiej straty, jaką poniósł naród radziecki — zgonu Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego Generalissimusa J. W. Stalina, genialnego Wodza i Nauczyciela Partii Komunistycznej i narodu radzieckiego, Wielkiego Chorążego pokoju.

Nieśmiertelne imię Wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze umocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckiego, o utrwalenie i pogłębienie braterskiej przyjaźni z narodami krajów demokracji ludowej, o rozwój współpracy międzynarodowej i stosunków handlowych ze wszystkimi krajami, przeciwko nowej wojnie, o pokój na całym świecie.

Od Ministerstwa Spraw Wojskowych ZSRR

Żołnierze, podoficerowie, oficerowie i generałowie Armii Radzieckiej przejęci są wraz z całym narodem radzieckim najgłębszym bólem w związku ze zgonem Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, genialnego Wodza i Nauczyciela Partii Komunistycznej i narodu radzieckiego, wielkiego stratega — Generalissimusa Związku Radzieckiego J. W. Stalina.

Z imieniem Towarzysza Stalina związana jest cała bohaterska historia Armii Radzieckiej.

Pod genialnym przewodem Towarzysza Stalina żołnierze radzieccy przebyli chlubną drogę bojową, dokonywali bezprzykładnych czynów bohaterskich na polach bitew, umiejętnie i nieustraszenie gromili wrogów naszej Ojczyzny.

W zaciekłych bojach o wolność i niezawisłość naszej Ojczyzny w okresie wojny domowej i w latach ciężkich doświadczeń Wielkiej Wojny Narodowej wojskowy geniusz Towarzysza Stalina prowadził naszą Armię Radziecką od zwycięstwa do zwycięstwa.

W tych pełnych bólu dniach Armia Radziecka chyli bojowe sztandary przed trumną swego ukochanego wodza.

Pod kierownictwem Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego Armia Radziecka święcie wykonywać będzie nakazy Wielkiego Stalina — ze wszech miar wzmagać swą potęgę bojową i czujnie stać na straży interesów państwowych ZSRR.

Nieśmiertelne imię Wielkiego Stalina żyć będzie wiecznie w sercach żołnierzy Armii Radzieckiej.

Od Ministerstwa Marynarki Wojennej ZSRR

Marynarze, żołnierze, podoficerowie, oficerowie, admirałowie i generałowie Marynarki Wojennej ZSRR z głębokim bólem dowiedzieli się o wielkim nieszczęściu, jakie spotkało naszą Partię, naród radziecki i jego siły zbrojne — o przedwczesnym zgonie w dniu 5 marca br. Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza Komitetu Centralnego KPZR, ukochanego Wodza i Nauczyciela narodu radzieckiego, twórcy Armii Radzieckiej i Marynarki Wojennej, genialnego stratega Generalissimusa Związku Radzieckiego Towarzysza Józefa Stalina.

Okręty i jednostki marynarki wojennej chylą swe bojowe sztandary, owiane nieprzemijającą sławą wojskowego geniuszu przyjaciela i współbojownika W. I. Lenina, Józefa Stalina, który wraz z nim stworzył potężną Partię Komunistyczną i Państwo Radzieckie, genialnego kontynuatora nieśmiertelnego dzieła Lenina, wielkiego budowniczego komunizmu, który całe swe życie ofiarnie służył narodowi.

U trumny J. W. Stalina marynarze floty wojennej składają przysięgę, że jeszcze bardziej zespolą swe szeregi wokół Komitetu Centralnego Partii Komunistycznej i Rządu Związku Radzieckiego, bez reszty i z honorem wykonywać będą nakazy Towarzysza Stalina, aby nieustannie wzmagać potęgę bojową marynarki wojennej, stać czujnie na straży morskich rubieży naszej Ojczyzny i pokojowej pracy narodu radzieckiego, budującego komunizm pod niezwyciężonym sztandarem Lenina — Stalina.

Nieśmiertelne imię Towarzysza Stalina żyć będzie wiecznie w sercach narodu radzieckiego i jego żołnierzy.

Od Rady Ministrów RFSRR i Prezydium Rady Najwyższej RFSRR

Rada Ministrów i Prezydium Rady Najwyższej Rosyjskiej Federacyjnej Socjalistycznej Republiki Radzieckiej głęboko przeżywają wraz z całym narodem radzieckim ciężką stratę, jaką ponosty nasza Partia i kraj — śmierć towarzysza Józefa Stalina.

Nieśmiertelne imię Wielkiego Wodza i Nauczyciela Partii Komunistycznej i narodu radzieckiego, wspólbojownika i genialnego kontynuatora dzieła Lenina, organizatora i światłego kierownika państwa radzieckiego — Józefa Wissarionowicza Stalina żyć będzie po wsze czasy w sercach narodu radzieckiego i mas pracujących całego świata.

Rada Ministrów i Prezydium Rady Najwyższej RFSRR zapewniają Komitet Centralny Partii Komunistycznej, Radę Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, że masy pracujące Federacji Rosyjskiej, jak i wszystkie narody naszego kraju, w tych dniach żałoby jeszcze bardziej zjednoczą się w wielkiej zgodnej rodzinie wokół stalinowskiego Komitetu Centralnego Partii Komunistycznej i Rządu Radzieckiego, wykażą jedność i zwartość, hart ducha, czujność i ze wzmożoną energią budować będą komunizm w naszym kraju.

Od KC Partii Komunistycznej, Rady Ministrów i Prezydium Rady Najwyższej Gruzińskiej SRR

Komunistyczna Partia Gruzji i cały naród gruziński wstrząśnięte zostały do głębi wiadomością o śmierci Wielkiego Wodza Partii Komunistycznej, narodu radzieckiego i mas pracujących całego świata Józefa Wissarionowicza Stalina.

Trudno pogodzić się z myślą, że przestało bić serce płomiennego bojownika o komunizm, genialnego kontynuatora nieśmiertelnego dzieła Lenina, Ojca, Nauczyciela i Wodza całej postępowej ludzkości, Towarzysza J. W. Stalina.

Wieść o zgonie Towarzysza Stalina przejęła ostrym bólem serca robotników, kołchoźników i inteligencji Gruzji radzieckiej.

Naród gruziński zawdzięcza Towarzyszowi Stalinowi i to jeszcze, że przed 50 laty, w zaraniu ruchu rewolucyjnego w Rosji, młody Stalin pierwszy podniósł w Gruzji i na Kaukazie wielki sztandar Marksa-Engelsa-Lenina. Z tym sztandarem, pod osobistym kierownictwem Towarzysza Stalina proletariat tbiliski w roku 1901 po raz pierwszy na Kaukazie wydał jawną walkę staremu ustrojowi, wychodząc na ulice miasta w potężnej demonstracji politycznej. Cała historia Komunistycznej Partii Gruzji założonej przez Towarzysza Stalina, cały ruch rewolucyjny w Gruzji od pierwszych dni swego powstania związany jest nierozerwalnie z pracą i imieniem Towarzysza Stalina. Pod sztandarem Lenina-Stalina, przy bratniej pomocy wielkiego narodu rosyjskiego naród gruziński zdobył wolność i wkroczył na szeroką drogę odrodzenia narodowego i rozkwitu kulturalnego. Pod genialnym kierownictwem Towarzysza Stalina naród gruziński, podobnie jak i wszystkie narody Związku Radzieckiego, odniósł wspaniałe zwycięstwa w walce o komunizm.

Klasa robotnicza, chłopstwo kołchozowe i inteligencja Gruzińskiej SRR nieugięcie realizują politykę Partii Komunistycznej. Masy pracujące Gruzji radzieckiej, podobnie jak wszystkie narody naszego kraju, dobrze wiedzą, że sprawa utrwalenia pokoju, sprawa dalszego podniesienia dobrobytu wszystkich warstw ludności, jak największego umocnienia Armii Radzieckiej, Marynarki Wojennej i organów wywiadu, by móc stale wzmagać naszą gotowość do udzielenia druzgocącej odprawy agresorowi — spoczywa w niezawodnych rękach, w rękach stalinowskiego Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — Towarzysza Józefa Wissarionowicza Stalina.

Żałobnie przystrojona jest białokolumnowa sala. Przezroczysta krepa okrywa żyrandole między śnieżnobiałymi kolumnami. Szerokie czerwone flagi, obramowane żałobą, przybrane herbami bratnich republik ZSRR spływają z wysokiego stropu sali. Olbrzymia purpurowoczerwona, przewiązana krepą flaga zwisa nad estradą orkiestry. Rozlegają się tony żałobnych melodii. A w środku sali, w cieniu sztandarów, na wysokim, tonącym w kwiatach podniesieniu wśród wieńców i zieleni w trumnie obitej czerwonym jedwabiem spoczywa Ten, którego imieniem nazwaliśmy nasze szczęście, naszą radość, naszą niepowtarzalnie piękną wielką epokę — spoczywa Towarzysz Stalin.

Leży w trumnie, tak blisko białego Kremla, gdzie na kapitańskim mostku okrętu historii upłynęło trzy i pół dziesiątki lat Jego wielkiego, pracowitego życia.

Od munduru Generalissimusa i czerwieni jedwabnych draperii odbija śnieżna bladość tak znajomej, tak bezgranicznie drogiej twarzy. Siwizna, jak wczesny jesienny szron przyprószyła wąsy i lekko falujące włosy. Skute chłodem śmierci powieki przykryły oczy, które tak daleko patrzyły w przyszłość. Silne ręce wodza i żołnierza, które nie drgnęły, trzymając ster historii ludzkości, znieruchomiały w ostatnim spoczynku.

Drogi, ukochany, który na wieki wszedł w życie współczesnych i przyszłych pokoleń, leży nieruchomy w spokoju tak obcym Jemu, który trudził się niezmordowanie i troszczył o nas wszystkich, o całą ludzkość. Ileż niepokoju, smutków i radości ludzkich pomieściło to serce w którego uderzenia wsłuchiwały się setki milionów ludzi pracy w Moskwie i Leningradzie, na Uralu i na Syberii, nad Wołgą i Dnieprem, nad Amurem i Kurą nad Jangtse, nad Wisłą i Dunajem, nad Cisą i Maricą...

Brzmią żałobne tony orkiestry. Idą, idą dwoma nie kończącymi się potokami szeregi ludzi — mężczyźni, kobiety, starcy, młodzież, matki podnoszące w górę dzieci. I oczy wszystkich, oczy, w których zastygły łzy żalu i bólu zwrócone są ku Niemu — mądremu i troskliwemu ojcu narodu, który przez sześćdziesiąt prawie lat obdarzał swój naród i ludzkość bezmierną szczodrością swego geniuszu.

Idą, idą ludzie — budowniczowie, ci, którzy przebijają nowe drogi historii, zwiastuny wielkiego szczęścia ludzkości.

Na warcie honorowej przy trumnie Towarzysza Stalina — członkowie KC KPZR, członkowie Rządu: towarzysze G. M. Malenkow, I. P. Beria, W. M. Mołotow, K. E. Woroszyłow, N. S. Chruszczow, N. A. Bułganin, L. M. Kaganowicz, A. I. Mikojan.

Z uczuciem dumy i szacunku patrzą ludzie radzieccy na sławnych współbojowników Wielkiego Wodza, pełniących żałobną wartę przy trumnie swego genialnego nauczyciela.

Na czele partii i państwa stoją wierni współbojownicy i uczniowie Towarzysza Stalina, którzy zapewnią dalsze wprowadzenie w życie opracowanej przez partię polityki państwa radzieckiego, programu budowy komunizmu.

W ich wierne, zahartowane w bohaterskich trudach ręce przekazał nasz drogi wódz sztandar bojowy, sztandar świetlanych idei Lenina-Stalina. W ich mężne serca przelał drogocenne poczucie odpowiedzialności za losy narodu, za wielkie dzieło stworzenia komunizmu. Idą i idą ludzie radzieccy, patrzą w oczy współbojowników genialnego Stalina i czytają w nich głęboką pewność: wszystko co mądry budowniczy zostawił w rusztowaniach — będzie zbudowane, wszystko co zamierzał wznieść wielki budowniczy — będzie wzniesione i pomnożone. I nie ma na ziemi siły, która byłaby zdolna powstrzymać nasz zwycięski marsz do komunizmu.

Muzyka. Odgłos kroków...

Idą ludzie radzieccy, prości ludzie, których geniusz wielkich nauczycieli — Lenina i Stalina uczynił twórcami historii.

Idą siwowłosi weterani pracy i bohaterskich walk Rewolucji. Ci mieli wielkie szczęście być w miarę swych sił pomocnikami Lenina i Stalina w tworzeniu ludzkiego szczęścia na ziemi zarówno w trudnych bohaterskich latach walki podziemnej jak i w wielkich dniach październikowego szturmu.

Idą rówieśnicy Października. Ich młodym sercom, ich umysłom dociekliwym, nie znającym przeszkód, Stalin dał hart i skrzydła w trudnych dniach budowy socjalizmu i w ogniu tytanicznych bitew Wielkiej Wojny Narodowej.

Idą radzieckie kobiety — nasze matki, nasze żony, nasze siostry. W sercach swoich mają obraz tego, którego ogromny wysiłek sprawił, iż kobieta w naszym kraju stała się współbudowniczym nowego, wspaniałego świata, tego, który dał słoneczne dzieciństwo ich synom, córkom i wnukom.

Idzie wspaniała nasza młodzież. Geniusz Stalina sokolimi skrzydłami obdarzył ich los, otworzył przed nimi wszystkie radości życia na ziemi, dumne szczęście walki o komunistyczną przyszłość.

Idą obrońcy naszej pokojowej pracy, nasi bohaterowie — żołnierze, nasi marynarze, nasze sokoły-lotnicy. Ich nieśmiertelną sławę bojową utrwalił na wieki geniusz największego z dowódców, jakich znała historia.

Idą nasi przyjaciele, nasi zagraniczni bracia. Dla nich Stalin — to droga do socjalizmu, do wielkiej, szczęśliwej przyszłości narodu. Dla nich Stalin — to ucieleśnienie wiary narodów w świętą sprawę walki o pokój, Stalin — to Chorąży Pokoju.

Muzyka. Odgłos kroków...

Swój żal i ból, swoje nadzieje i wiarę w przyszłość niosą ludzie radzieccy w zahartowanych sercach. I żalem swoim, i bólem i swoją płomienną życiodajną miłością składają oni świetlanej pamięci nieśmiertelnego wodza przysięgę na wieczną wierność okrytej chwałą Partii, którą wychował i zahartował Stalin, Komitetowi Centralnemu i Rządowi radzieckiemu.

I w wiernych sercach radzieckich patriotów brzmią słowa wezwania Partii i Rządu do narodu:

„Nieśmiertelne imię **STALINA** żyć będzie zawsze w sercach narodu radzieckiego i całej postępowej ludzkości".

ALEKSY SURKOW

(„Prawda" z 7 marca 1953 r.)

NAJWIĘKSZA ZWARTOŚĆ I JEDNOŚĆ

Artykuł wstępny dziennika „Prawda"

(T) MOSKWA (PAP). „Prawda" z 7 marca br. zamieściła artykuł wstępny pt. „Największa zwartość i jedność".

Podajemy pełny tekst tego artykułu:

Dziś opublikowana została uchwała powzięta na wspólnym posiedzeniu plenum KC Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rady Ministrów i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR. Partia i cały naród radziecki z jednomyślną aprobatą przyjmą ten tak doniosły dokument polityczny.

W tych ciężkich, pełnych smutku dniach, gdy zabrakło wśród nas wielkiego Wodza i ukochanego Nauczyciela — Józefa Wissarionowicza Stalina, partia i naród zespalają się jeszcze bardziej wokół Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rządu Radzieckiego.

„Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rada Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR — stwierdza uchwała — **za najważniejsze zadanie partii i rządu w tym ciężkim okresie dla naszej partii i naszego kraju uważają zapewnienie nieprzerwanego i właściwego kierownictwa całym życiem kraju, co z kolei wymaga największej zwartości kierownictwa, niedopuszczenia do jakiegokolwiek rozprzężenia i paniki, aby w ten sposób bezwzględnie zapewnić pomyślną realizację polityki ustalonej przez naszą partię i rząd zarówno w wewnętrznych sprawach naszego kraju, jak i w sprawach międzynarodowych".**

Ta polityka ustalona przez partię i rząd odpowiada żywotnym interesom naszego narodu i cieszy się jego bezgranicznym poparciem. Naród radziecki jest przepojony gorącą miłością do swej ukochanej partii, ponieważ wie, że najwyższym prawem całej jej działalności jest służenie interesom narodu.

Słuszność polityki naszej partii potwierdzona została przez dziesięciolecia walki. Polityka partii zapewniła epokowe zwycięstwa socjalizmu w ZSRR. Narody Związku Radzieckiego krocząc niezachwianie drogą wytkniętą przez tę politykę, odnoszą pod wypróbowanym kierownictwem partii wciąż nowe sukcesy w budownictwie komunistycznym.

„Nasza potężna Ojczyzna — mówił towarzysz G. M. Malenkow w referacie sprawozdawczym Komitetu Centralnego na XIX Zjeździe partii — **jest w rozkwicie swych sił i zmierza ku nowym sukcesom. Mamy wszystko, co jest konieczne do zbudowania w pełni komunistycznego społeczeństwa. Bogactwa naturalne Kraju Rad są niewyczerpane. Nasze państwo udowodniło, że zdolne jest do wykorzystywania tych ogromnych bogactw na pożytek mas pracujących. Naród radziecki dowiódł, że umie budować nowe społeczeństwo i pewnie patrzy w przyszłość.**

Na czele narodów Związku Radzieckiego stoi wypróbowana i zahartowana w bojach partia, która niezłomnie realizuje politykę leninowsko-stalinowską".

Plany partii na przyszłość, określające perspektywy i drogi naszego marszu naprzód, opierają się na znajomości praw ekonomicznych, opierają się na nauce o budowie społeczeństwa komunistycznego, którą rozwinął Towarzysz Stalin.

Przedmiotem szczególnej troski Partii Komunistycznej Związku Radzieckiego i Rządu Radzieckiego jest dalsza poprawa dobrobytu materialnego wszystkich warstw ludności — robotników, kołchoźników, inteligencji. Nieprzerwany wzrost całej produkcji społecznej w naszym kraju, stałe doskonalenie jej na bazie najwyższej techniki podporządkowane są maksymalnemu zaspokojeniu stale rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb społeczeństwa. Takie jest podstawowe prawo ekonomiczne socjalizmu, odkryte przez Towarzysza Stalina, i cała działalność partii i rządu w dziedzinie kierowania państwem wypływa z wymogów tego prawa.

Z całą stanowczością i konsekwencją Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego i Rząd Radziecki prowadzą politykę utrzymania i utrwalenia pokoju, politykę walki przeciwko przygotowywaniu i rozpętywaniu nowej wojny, politykę współpracy międzynarodowej i rozwoju stosunków gospodarczych ze wszystkimi krajami. Taka jest nasza polityka zagraniczna i polityka ta jest niewzruszona! Wypływa ona z samej istoty radzieckiego państwa socjalistycznego, wypływa z panującej w naszym kraju socjalistycznej ideologii równouprawnienia i przyjaźni narodów oraz proletariackiego internacjonalizmu. Wierne sztandarowi internacjonalizmu proletariackiego narody ZSRR rozwijają i umacniają braterską przyjaźń z wielkim narodem chińskim, z masami pracującymi wszystkich krajów demokracji ludowej, więzy przyjaźni z masami pracującymi krajów kapitalistycznych i kolonialnych, walczącymi o sprawę pokoju, demokracji i socjalizmu. Nasza wielka Ojczyzna radziecka jest główną ostoją i chorążym pokoju na całym świecie. Dlatego też wzmacniając zdolność obronną swego kraju, naród nasz nie tylko zabezpiecza się przed wszelkimi ewentualnościami i niespodziankami, lecz służy także wielkiej sprawie obrony pokoju, co odpowiada nadziejom i pragnieniom całej ludzkości. **„Agresorzy chcą oczywiście** — wskazywał Towarzysz Stalin — **ażeby Związek Radziecki był bezbronny w wypadku ich napaści na Związek Radziecki. Ale Związek Radziecki z tym się nie zgadza i sądzi, że agresora należy spotkać w pełnym uzbrojeniu".** Kierując się wskazaniami Towarzysza Stalina, Partia Komunistyczna Związku Radzieckiego ze wszech miar umacnia Armię Radziecką, Marynarkę Wojenną i organy wywiadu, aby stale wzmagać naszą gotowość do udzielenia druzgocącej odprawy każdemu agresorowi. Rośnie i krzepnie, będzie rosła i krzepła nadal zdolność obronna i potęga państwa radzieckiego.

W walce o zbudowanie komunizmu wielką siłą przewodnią i kierowniczą jest Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego. Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rada Ministrów ZSRR i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR w swej odezwie do wszystkich członków partii do wszystkich ludzi pracy Związku Radzieckiego stwierdzają: **„Żelazna jedność i niewzruszona zwartość szeregów partii — to główny warunek jej siły i potęgi. Zadaniem naszym jest strzec jedności partii jak źrenicy oka, wychowywać komunistów na aktywnych bojowników politycznych o wcielenie w życie polityki i uchwał partii, wzmacniać jeszcze bardziej więź partii ze wszystkimi ludźmi pracy, robotnikami, kołchoźnikami, inteligencją, albowiem w tej nierozerwalnej więzi z narodem tkwi siła i niezwyciężoność naszej partii".**

Towarzysz Stalin uczy, że jeśli będziemy czujni, to pobijemy z pewnością naszych wrogów w przyszłości, tak samo, jak bijemy ich obecnie i biliśmy ich w przeszłości. Kierując się tymi wskazaniami Towarzysza Stalina, partia widzi jedno ze swych najważniejszych zadań w tym, aby wychowywać komunistów i wszystkich ludzi pracy w duchu wysokiej czujności politycznej, w duchu nieprzejednania i niezłomności w walce z wrogami wewnętrznymi i zewnętrznymi.

W tych dniach, gdy naród nasz pogrążony w głębokim bólu lecz pełen nieugiętego hartu ducha i niezłomnej wiary w swe siły zespala się jeszcze bardziej wokół Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rządu Radzieckiego, Komitet Centralny KPZR, Rada Ministrów ZSRR i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR powzięły na wspólnym posiedzeniu uchwałę przewidującą szereg ważnych zarządzeń w zakresie organizacji kierownictwa partyjnego i państwowego. Zarządzenia te zmierzają do tego, ażeby nie dopuścić do jakichkolwiek zakłóceń w kierowaniu działalnością organów państwowych i partyjnych.

Wychowani przez Towarzysza Stalina jego wierni uczniowie i współbojownicy zapewnią stanowcze i konsekwentne wcielenie w życie ustalonej przez partię polityki wewnętrznej i zagranicznej, odpowiadającej żywotnym interesom narodu. Dzieło Lenina - Stalina jest w pewnych i mocnych rękach.

Pod wypróbowanym kierownictwem Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rządu Radzieckiego naród nasz będzie nadal niezachwianie kroczył naprzód pełną chwały drogą zwycięstw wytyczoną przez Towarzysza Stalina, mobilizując wszystkie swe siły i energię twórczą do realizacji wielkiego dzieła budowy komunizmu w naszym kraju. Nieśmiertelne imię drogiego i ukochanego Józefa Wissarionowicza Stalina żyć będzie zawsze w sercach narodu radzieckiego i całej postępowej ludzkości.

Wielki i wspaniały program budowy komunizmu w ZSRR, program, w który Towarzysz Stalin uzbroił partię i cały naród radziecki, będzie wcielony w życie.

Niech żyje Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, zahartowana w bojach awangarda bohaterskiego narodu radzieckiego, rozum, honor i sumienie naszej epoki!

Niech żyje Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i nasz ukochany Rząd Radziecki!

U trumny Józefa Stalina

Moskwa niebywale milcząca, bolesnie skupiona, spowita w żałobne flagi. Ileż ludzkich oczu powlekła mgła ciężkiego bólu! Spójrz w oczy swego rodaka, który mija cię na ulicy, a z głębi jego bólu powstanie świetlany obraz tego, któremu wielkie miasto milczeniem opuszczonych flag oddaje żałobny hołd — obraz Towarzysza Stalina.

Już w pierwszej połowie dnia żywiołowo tworzy się w pobliżu Domu Związków, płynący od ulicy do ulicy, od placu do placu żywy ludzki potok.

Surowe, uroczyste, pełne napięcia oczekiwanie. I oto o godzinie szesnastej według czasu moskiewskiego otworzyły się drzwi Domu Związków i żywa rzeka w milczeniu, powoli popłynęła przez korytarze i schody w kierunku Sali Kolumnowej — miejsca pożegnania wielkiego narodu z wielkim wodzem.

Niezliczone tysiące ludzi pracy stolicy radzieckiej i delegatów z wszystkich, najodleglejszych zakątków Ojczyzny przestępują próg Sali Kolumnowej, by pożegnać swego genialnego wodza, przyjaciela, mądrego nauczyciela. Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i Sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — Towarzysza Józefa Wissarionowicza Stalina.

Od Wszechzwiązkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych

Drodzy Towarzysze!

Wszechzwiązkowa Centralna Rada Związków Zawodowych z głębokim smutkiem zawiadamia członków związków zawodowych, wszystkich ludzi pracy o wielkim nieszczęściu, jakie dotknęło naród radziecki — o śmierci naszego Wielkiego Wodza, Nauczyciela, Ojca i Przyjaciela, ukochanego gorąco towarzysza Józefa Wissarionowicza Stalina.

Towarzysz Stalin poświęcił całe swe okryte chwałą bohaterskie życie szlachetnemu celowi — sprawie wyzwolenia mas pracujących, walce o zwycięstwo komunizmu.

Wraz z Leninem towarzysz Stalin budował i wykuwał potężną Partię Komunistyczną, która poprowadziła klasę robotniczą i chłopstwo pracujące do historycznego zwycięstwa Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

W latach wojny domowej i interwencji obcej naród nasz pod przewodem Lenina i Stalina odniósł zwycięstwo nad wrogami i obronił zdobycze Października.

Towarzysz Stalin wraz z Leninem stworzył wielonarodowe państwo socjalistyczne — Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Kontynuując nieśmiertelne dzieło Lenina, towarzysz Stalin podniósł wysoko sztandar leninowski i poprowadził naszą Partię, cały naród radziecki drogą wskazaną przez Lenina. Pod genialnym przewodem towarzysza Stalina nasza Ojczyzna w krótkim okresie historycznym przekształciła się w potężne mocarstwo socjalistyczne. W latach Wojny Narodowej naród radziecki zawdzięczał wielkiemu geniuszowi towarzysza Stalina epokowe zwycięstwo nad niemieckimi najeźdźcami faszystowskimi.

Przeszło 30 lat towarzysz Stalin prowadził nasz kraj drogą budowy komunizmu.

Towarzysz Stalin uzbroił Partię i cały naród w wielki i jasny program zbudowania komunizmu w ZSRR.

Wszechzwiązkowa Centralna Rada Związków Zawodowych wzywa członków związków zawodowych, wszystkich ludzi pracy, aby jeszcze bardziej zespolili się wokół Partii Komunistycznej, wokół Komitetu Centralnego i Rządu radzieckiego, aby ze zdwojoną energią walczyli o zbudowanie komunizmu, o wzmocnienie potęgi naszego państwa socjalistycznego. Przysięgamy Ci nasz ukochany gorąco Wodzu i Nauczycielu, że radzieckie związki zawodowe pod kierownictwem Partii Komunistycznej będą nieustannie walczyły o sprawę, której oddałeś wszystkie swe siły, całe swe życie.

Niech żyje nasz wielki naród radziecki!

Niech żyje bohaterska Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, Partia Lenina-Stalina!

Od Wszechzwiązkowego Leninowskiego Komunistycznego Związku Młodzieży

Wielkie nieszczęście spotkało Partię Komunistyczną, naród radziecki, masy pracujące całego świata. Zmarł geniusz ludzkości, wielki współbojownik i przyjaciel Lenina, kontynuator jego nieśmiertelnego dzieła, niestrudzony budowniczy komunizmu, nasz wódz, drogi i ukochany ojciec, przyjaciel i genialny nauczyciel młodzieży radzieckiej — Józef Wissarionowicz Stalin. Całe swe bohaterskie życie towarzysz Stalin poświęcił niestrudzonemu służeniu narodowi, Partii, rozkwitowi naszej Ojczyzny, wielkiej sprawie komunizmu. Wraz z Leninem towarzysz Stalin stworzył Partię Komunistyczną, wychował ją i zahartował. Wraz z Leninem towarzysz Stalin był natchnieniem i wodzem Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, twórcą pierwszego na świecie państwa socjalistycznego. Kontynuując nieśmiertelne dzieło Lenina, towarzysz Stalin poprowadził naród radziecki do epokowego zwycięstwa socjalizmu w naszym kraju. Pod genialnym przewodem towarzysza Stalina naród radziecki w okresie drugiej wojny światowej odniósł wielkie zwycięstwo nad ciemnymi siłami faszyzmu. Towarzysz Stalin uzbroił Partię i cały naród w wielki i jasny program budownictwa komunistycznego, wskazał drogę do promiennych wyżyn komunizmu. W każdym sukcesie pracy ludzi radzieckich, w każdym nowym zwycięstwie budownictwa komunistycznego — zawarta jest mądrość, niespożyta energia, żelazna wola naszego nieśmiertelnego Wodza towarzysza Stalina. Dla chłopców i dziewcząt Związku Radzieckiego, tak jak dla wszystkich ludzi radzieckich imię towarzysza Stalina jest najbardziej ukochane, najbliższe i najdroższe. Życie towarzysza Stalina dla każdego z nas — to wielki wzór ofiarnej walki o komunizm.

Komsomolcy i komsomołki, cała młodzież radziecka w tych dniach żałoby składają uroczystą przysięgę przed całym narodem radzieckim, że nadal będą zawsze wiernymi i wytrwałymi synami i córkami okrytej chwałą Partii Komunistycznej, że będą płomiennymi patriotami Ojczyzny radzieckiej, poświęcą całe swe życie wielkiej sprawie Lenina-Stalina, walce o triumf komunizmu.

Komsomolcy i komsomołki, młodzież radziecka zapewniają ukochaną Partię Komunistyczną, jej stalinowski Komitet Centralny, że zawsze będą czujni, gotowi we wszelkich warunkach nie szczędząc swego życia do obrony ukochanej Ojczyzny radzieckiej.

Komitet Centralny Wszechzwiązkowego Leninowskiego Komunistycznego Związku Młodzieży wzywa wszystkich komsomolców, całą młodzież radziecką, aby jeszcze bardziej zespoliła się wokół Partii Komunistycznej, stalinowskiego Komitetu Centralnego i Rządu radzieckiego, aby oddała wszystkie swe siły, całą swą energię twórczą wielkiej sprawie budowy komunizmu w naszym kraju.

Radzieccy chłopcy i dziewczęta zachowają na zawsze w swych sercach bezgranicznie drogie dla ludzi radzieckich, dla mas pracujących całego świata nieśmiertelne imię wielkiego Stalina.

Od KC Komunistycznej Partii Ukrainy, Rady Ministrów i Prezydium Rady Najwyższej Ukraińskiej SRR

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Ukrainy, Rada Ministrów i Prezydium Rady Najwyższej Ukraińskiej SRR wyrażają głęboki ból narodu ukraińskiego z powodu wielkiego nieszczęścia, jakie dotknęło partię i naród — śmierci przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR i sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Józefa Wissarionowicza Stalina.

Wraz z wielkim Leninem towarzysz Stalin stworzył i wychował potężną i niezwyciężoną Komunistyczną Partię Związku Radzieckiego.

Pod kierownictwem Partii Komunistycznej umocniło się w naszym kraju pierwsze na świecie państwo socjalistyczne, wykuła się niezłomna przyjaźń i braterstwo narodów ZSRR.

Wszystkie zwycięstwa i sukcesy Ukrainy Radzieckiej, będącej nierozerwalną częścią składową potężnego Związku Radzieckiego, osiągnięte zostały pod kierownictwem Komitetu Centralnego Partii Komunistycznej, towarzysza Stalina.

Wraz z Leninem towarzysz Stalin utworzył ukraińskie radzieckie państwo socjalistyczne. Urzeczywistniając pieciolatki stalinowskie, Ukraina Radziecka przekształciła się w kwitnącą republikę przemysłowo-kołchozową. Ziściły się odwieczne marzenia narodu ukraińskiego o zjednoczeniu wszystkich ziem Ukrainy. Wraz ze wszystkimi narodami naszej Ojczyzny naród ukraiński kroczy ku nowym zwycięstwom budownictwa komunistycznego. W tych dniach żałoby komuniści i wszyscy ludzie pracy Ukrainy Radzieckiej dają wyraz swemu bezgranicznemu oddaniu i gorącej miłości do wielkiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i jeszcze bardziej zespolą swe szeregi wokół jej Komitetu Centralnego i Rządu Radzieckiego. Uzbrojony w niezwyciężone idee Lenina - Stalina, wzmacniając jedność przejawiając hart ducha, wzmagając czujność polityczną i nieprzejednanie w walce z wrogami, naród nasz pod kierownictwem Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego zdecydowanie kroczy naprzód do komunizmu.

Wspaniała i ukochana postać Józefa Wissarionowicza Stalina, naszego wielkiego wodza i nauczyciela, ojca i przyjaciela, będzie nadal oświetlać pełną chwały drogę zwycięskiego pochodu potężnego narodu radzieckiego do triumfu komunizmu.

Wieczysta chwała Józefowi Stalinowi—wyzwolicielowi narodu polskiego

Na zgromadzeniu w Hali Mirowskiej w Warszawie, zwołanym dla uczczenia pamięci Józefa Stalina Foto A. Nowosielski

REZOLUCJA

uchwalona na zgromadzeniu zwołanym w Warszawie przez Ogólnopolski Komitet Frontu Narodowego dla uczczenia pamięci Józefa Stalina

Zebrani na zgromadzeniu zwołanym przez Ogólnopolski Komitet Frontu Narodowego przedstawiciele ludu Warszawy łączą się w głębokim bólu i smutku z narodami Związku Radzieckiego z powodu zgonu największego człowieka naszej epoki, genialnego Wodza i Nauczyciela całej postępowej ludzkości, chorążego światowego obozu pokoju — Józefa Stalina.

Śmierć Józefa Stalina jest najcięższą stratą dla mas pracujących całego świata. Imię Stalina jest bowiem bezgranicznie drogie ludziom pracy wszystkich krajów.

Szczególnie boleśnie odczuwa tę ciężką stratę naród polski. Związkowi Radzieckiemu, Armii Radzieckiej, partii Lenina - Stalina, Wodzowi narodu radzieckiego, Wielkiemu Przyjacielowi Polski — Józefowi Stalinowi zawdzięcza nasz naród wyzwolenie z hitlerowskiej niewoli, zjednoczenie w prastarych granicach wszystkich ziem polskich utrwalenie i umocnienie niepodległości, możność budowania nowego i szczęśliwszego życia w Polsce — socjalizmu.

Odszedł od nas Józef Stalin, ale Jego imię, Jego nauki i wskazania wiecznie żyć będą w sercach naszych. Żyje i żyć będzie i zwyciężać Jego nieśmiertelne dzieło.

Oddając wraz z całym narodem hołd nieśmiertelnemu wodzowi mas pracujących całego świata — Józefowi Stalinowi przyrzekamy:

Wiernie wcielać w życie nauki i wskazania Józefa Stalina.

Zwiększać nasz wkład w dzieło obrony pokoju, w pomnażanie siły i umacnianie zwartości obozu pokoju pod przewodem Wielkiego Związku Radzieckiego.

Wzmagać nieustannie czujność rewolucyjną, bezlitośnie zwalczać wrogów ludu, najmitów imperializmu.

Otaczać troską i miłością Wojsko Polskie — wierną straż naszych granic i wolności naszej Ojczyzny.

Potęgować siły naszego Państwa Ludowego i rozwijać w codziennej ofiarnej pracy naszą gospodarkę narodową — fundament wzrostu dobrobytu i kultury naszego narodu.

Umacniać nieustannie Front Narodowy, jedność i zwartość Polaków w walce o pokój i plan 6-letni, wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej pod przewodem wiernego ucznia Stalina, Wielkiego Budowniczego Polski Ludowej Bolesława Bieruta.

Ślubujemy jeszcze bardziej pogłębiać solidarność, przyjaźń i braterstwo z narodami radzieckimi, umacniać nierozerwalną więź ideową z bohaterską Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego, stać niezłomnie w niezwyciężonych szeregach całego obozu pokoju pod przewodem wielkiego Związku Radzieckiego i jego Rządu z tow. Malenkowem na czele.

Wieczysta chwała Józefowi Stalinowi!

Pod sztandarem Lenina-Stalina, pod wodzą Bolesława Bieruta, naprzód do nowych zwycięstw socjalizmu i pokoju.

Przemówienie przewodniczącego PKOP Jarosława Iwaszkiewicza

Śmierć Józefa Stalina odbiła się tragicznym echem na całym świecie, wywołując głębokie poruszenie w sercach wszystkich ludzi miłujących postęp i wolność. Imię i postać Stalina były i pozostaną najgłębszym umiłowaniem ludzi prostych, były i pozostaną nadzieją tych wszystkich, którzy są wyzyskiwani, pognębieni i którzy walczą o lepsze jutro ludzkości. W kopalniach Ameryki Południowej robotnik o skórze wyjedzonej przez kwasy miedzi, w swej nędznej chacie wiesza na ścianie portret Stalina wycięty z gazety. Murzyn afrykański czy Arab z Maroka widzi w nim symbol wyzwolenia spod wyzysku kolonialnego, o które walczy. Vietnamczyk przelewający krew o wolność swego kraju z Jego imieniem łączy swoje nadzieje zwycięstwa i przyszłego nowego życia. Dla nas Polaków jeszcze większe znaczenie ma to imię, ta postać, co olbrzymie swe światło zapaliła nad horyzontem współczesnej historii. Wszystko czego dokonaliśmy od lat prawie 10-ciu, wszystko czym jest nasze współczesne życie, nasze osiągnięcia ekonomiczne i kulturalne są związane z Jego imieniem. Przyjaźń, która nas łączy z narodami radzieckimi, a która jest fundamentem naszej pracy, naszej odbudowy, po prostu naszego istnienia — jest dziełem Jego i Partii, której przewodził oraz tych, którzy w Polsce wzorują się na Jego myśli i na Jego czynie. Całe nasze odrodzenie jest z Nim związane.

Przecież Stalin to zwycięzca w bohaterskich zmaganiach z faszyzmem, tym faszyzmem, który zalał naszą ziemię krwią i zasypał ruinami.

Dla wszystkich, którzy przeżyli dzień 17 stycznia 1945 r. pod Warszawą, którym serce w tym na wieki znaczonym dniu biło radością i wdzięcznością, dla tych Imię Józefa Stalina zostanie na zawsze pamiętne i drogie — jak pamiętne i drogie zostanie dla wszystkich przyszłych pokoleń naszej Ojczyzny.

Ale najżywszą wdzięczność dla Niego chowamy za to, że po swoim wielkim zwycięstwie potrafił on wzbudzić w sercach całej ludzkości zapał dla pokoju. Wiedział On dobrze czym jest wojna i wszystkie jej nieszczęścia dla narodu. Ale wierzył On w prostych ludzi i ich umiłowanie pokoju.

Stał się On Wielkim Chorążym Pokoju — i to było także przyczyną dlaczego ku Kremlowi i skromnym pokojom Stalina zwracały się oczy i serca ludzi pracy całego świata. Kobiety-matki, żony, córki, młodzież, która pragnie żyć i tworzyć, artyści i prości robotnicy miast i wsi — wszyscy którym obca i wroga jest podła intryga i wstrętna chciwość, przygotowująca wojnę — serce swe i swoje słowo wdzięczności zwracali ku Niemu.

Wielki obrońca pokoju, który zawsze określał pokój w swoim genialnie prostym i jasnym umyśle nie we frazesach i pięknie abstrakcyjnych zdaniach, ale w konkretnych wyrazach: ten, który powiedział że pokój będzie zachowany, o ile narody wezmą jego sprawę w swe ręce, ten, który stwierdził, że różne systemy polityczne mogą istnieć obok siebie i współpracować, ten, który zawsze twierdził, że pokój może i musi być uratowany — na zawsze pozostanie symbolem najwyższego ideału ludzkości, symbolem pokojowej i braterskiej współpracy między narodami.

Stalin umarł, ale Jego wielka idea, idea pokoju i socjalizmu żyje. Po Jego zgonie, w myśl Jego wskazań, w myśl Jego nauki — ta wielka idea socjalizm i pokoju będzie rosła, wzmagała się i rozszerzała, obejmując wszystkich ludzi dobrej woli na całej ziemi i wszystkie kontynenty świata.

I na całej kuli ziemskiej, we wszystkich krainach przed portretami Tego, który już odszedł z pomiędzy nas, będą płonęły lampki serc, serc chłopów i robotników, serc matek i małych dzieci, serc tych, którzy wiedzą, gdzie jest prawda człowieczeństwa, serc tych, których największym dobrem jest braterstwo ludów i ugruntowanie pokoju wbrew wszystkim wrogom.

Słowa Towarzysza Stalina kierowane do młodzieży radzieckiej, nauki Towarzysza Stalina dla Komsomołu są i pozostaną dla młodzieży polskiej, dla ZMP niewyczerpaną skarbnicą twórczych myśli, zapalającą do czynu dla Ojczyzny, dla socjalizmu i pokoju. Z nich uczy się młodzież polska jak należy walczyć i zwyciężać wroga, z nich uczy się jak być pomocnikiem i bojową rezerwą naszej partii — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej.

Z imieniem Stalina, z Jego nakazami w sercu, pod kierownictwem przewodniczki narodu — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej mł polska walczy na wszy 6-latki, aktywni wielkiej walce chłopa pracu

dowę wsi polskiej, wytrwale szturmuje twierdzę nauki.

Postać Towarzysza Józefa Stalina pozostanie dla nas na zawsze symbolem niewzruszonej, wieczystej, życiodajnej przyjaźni narodu polskiego z narodami Kraju Rad. Pomni nauk Towarzysza Stalina, będziemy pogłębiać tę przyjaźń wiedząc, że jest ona gwarancją niepodległości, siły i rozkwitu naszego kraju.

Zwyciężymy! Zbudujemy socjalizm, utrwalimy pokój, bo przewodzi nam w walce wypróbowana i zahartowana Partia — PZPR, bo kierownikiem naszego narodu jest towarzysz Bierut — wierny uczeń Stalina.

Zwyciężymy, bo sztandarem walki jest n

Czcząc pamięć Stalina — pójdziemy ku nowym bojom o pokój i socjalizm, o utrwalenie niepodległości naszej Ojczyzny

Przemówienie sekretarza KC PZPR tow. Edwarda Ochaba na uroczystym zgromadzeniu w Warszawie

Drodzy Towarzysze i Przyjaciele!

W obliczu tragicznego nieszczęścia, które spadło na miłujące wolność narody, a wśród nich na nasz naród polski, ludzie pracy całego świata szczególnie mocno odczuwają konieczność jeszcze większego zacieśnienia więzi solidarności międzynarodowej, aby stawić czoło imperializmowi światowemu i zabezpieczyć dalszą realizację pokojowego budownictwa socjalistycznego w krajach demokracji ludowej i budownictwa komunizmu w Związku Radzieckim tak, jak nas uczył Wielki, Nieśmiertelny Stalin.

Żadne słowa nie potrafią wyrazić ogromu straty, jaką dla narodu radzieckiego, dla narodu polskiego, dla wszystkich wyzwolonych narodów, dla mas ludowych całego świata stanowi śmierć naszego Wielkiego Wodza i Nauczyciela.

Zawsze w trudnych okresach walki klasowej oczy polskiej klasy robotniczej, podobnie jak oczy naszych braci radzieckich i setek milionów ludzi pracy w innych krajach zwracały się ku Stalinowi z głęboką wiarą, z niewzruszoną pewnością, że Stalin wskaże nam drogę wyjścia, że poprowadzi nas do zwycięskich bojów, że zapewni masom ludowym triumf nad wrogiem klasowym.

Jego orle oczy patrzyły daleko w przyszłość, która jak gdyby nie miała dla niego tajemnic.

Jego genialny umysł dawał głęboką naukową analizę skomplikowanych wypadków na arenie międzynarodowej, czy skomplikowanych zjawisk życia wewnętrznego w Kraju Rad. Jego jasne słowa zawsze nieomylnie wyjaśniały masom pracującym sens zachodzących wypadków strategiczne i taktyczne zadania klasy robotniczej i całego ludu pracującego, wskazywały drogę wiodącą ku zwycięstwu i środki zabezpieczenia zwycięstwa.

Żaden człowiek naszych czasów nie zdobył sobie tak ogromnego, bezspornego autorytetu wśród współczesnych, takiej powszechnej miłości setek milionów ludzi pracy, tak bezgranicznego zaufania narodów — jak wielki kontynuator nieśmiertelnego dzieła Lenina Wódz wyzwolonych narodów, geniusz rewolucji, największa chluba i duma naszej epoki, Nieśmiertelny Stalin.

Stalin umarł, ale żyje, rozkwita i trwać będzie wiecznie Jego nieśmiertelne dzieło

Z niewysłowionym bólem przyjęły masy ludowe całego świata tragiczną wieść o śmierci naszego Wodza i Nauczyciela.

Ale myli się głęboko imperialistyczni gangsterzy, którzy z chamską, faszystowską bezczelnością nie krępują się dawać wrzaskliwy wyraz swej radości z powodu śmierci Wodza mas pracujących, i jeśli przypuszczają, że strata, która spotkała międzynarodowy ruch robotniczy ułatwi agresorom i podżegaczom wojennym realizację zbrodniczych planów rozpętania nowej wojny imperialistycznej i ujarzmienia wyzwolonych narodów.

Śmierć Stalina jest dla każdego uczciwego człowieka, a zwłaszcza dla każdego komunisty niepodzielnym nakazem, aby zastanowić się nad swą własną pracą, nad zwiększeniem własnego wysiłku w celu umocnienia wielkiego dzieła Stalina wielkiego międzynarodowego frontu walki o pokój i postęp, o utrwalenie niepodległości wyzwolonych narodów, o okazanie braterskiej pomocy zmagającym się z imperializmem narodom ujarzmionym, o przyspieszenie i jeszcze pełniejsze rozwinięcie budownictwa socjalistycznego i komunistycznego.

Stalin odszedł ale wbrew radościom gangsterów z Wall Street wbrew barbarzyńskim wrzaskom pozbawionych wszelkiej godności i kultury amerykańskich, zachodnio niemieckich, titowskich czy madryckich szczekaczek radiowych mocniej niż kiedykolwiek zwarły się szeregi wszystkich wolnych narodów, wszystkich ludzi miłujących pokój, wokół Związku Radzieckiego, wokół KPZR.

Pogłębia się w sercach wszystkich ludzi uczciwych głęboka nienawiść i pogarda do zezwierzęconych imperialistycznych wrogów ludzkości, pobudzając wszystkich ludzi dobrej woli do zacieśnienia szeregów w walce z imperialistycznym chamstwem i barbarzyństwem, z imperialistycznymi planami oszukania i ujarzmienia narodów, ze zbrodniczymi planami rozpętania nowej wojny światowej.

Stalin umarł, ale żyje i walczy wykuta przez Niego i przez Lenina, zahartowana w bojach sławna chwałą wielka Partia Komunistów Związku Radzieckiego, żyją i walczą u boku KPZR bratnie partie komunistyczne i robotnicze we wszystkich krajach świata, żyją i walczą setki milionów ludzi pracy w całym świecie, dla których imię Stalina jest sztandarem jedności w boju o wolność i pokój, o niepodległość i socjalizm.

Stalin umarł, ale żyje, rozkwita i trwać będzie poprzez wieki nieśmiertelne dzieło Stalina, rozkwita i przewodzi ludzkości potężny Związek Radziecki, umacnia się międzynarodowy obóz pokoju i postępu, potężny front narodów, natchnionych słowami i nauką Stalina, front o który rozbiją się wszelkie zakusy podstępnych imperialistycznych wrogów.

Stalin był obok Lenina, Marksa i Engelsa największym geniuszem, jakiego ludzkość wydała.

Jako człowiek był on śmiertelnym tak jak wszyscy ludzie ale nieśmiertelnym jest Jego geniusz, nieśmiertelne jest Jego dzieło, nieśmiertelna jest Jego nauka, która wskazuje drogę milionom, pozwala zorientować się w skomplikowanym labiryncie zjawisk, pozwala rozpoznawać i rozgromić wroga klasowego, uczy, jak budować nowe socjalistyczne i komunistyczne życie.

Przestało bić serce Wielkiego Stalina, ale idee stalinowskie żyją w sercach i umysłach setek milionów ludzi, zagrzewają nas do walki z wrogiem, dają niezłomną pewność naszego ostatecznego zwycięstwa w zmaganiach z imperializmem, w zmaganiach o pokój i niepodległość narodów, o wolność i szczęście człowieka.

Żadne słowa nie mogą oddać ogromu bólu mas pracujących z powodu straty naszego genialnego Wodza i Nauczyciela.

Ale myli się głęboko obóz imperialistyczny, jeśli przypuszcza, że ból ten sparaliżuje wolę i walkę miłujących wolność narodów.

Najgłębszą czcią i miłością otacza naród polski pamięć Nieśmiertelnego Stalina

Uczucia ludzi pracy, a zwłaszcza uczucia komunistów nie wyrażają się tylko w słowach i zewnętrznych manifestacjach, lecz przede wszystkim w ich czynie, w walce o uczczenie pamięci Nieśmiertelnego Stalina poprzez wzmożenie pracy nad pełną realizacją zadań budownictwa pokojowego, poprzez wzmożenie walki przeciw wrogom wielkiego dzieła Stalina, poprzez jeszcze większe zwarcie i zacieśnienie szeregów walczących o zwycięstwo wielkich idei stalinowskich we wszystkich krajach, na wszystkich kontynentach.

Naród polski szczególnie wiele zawdzięcza Wielkiemu Stalinowi, który mocarną dłonią kierował polityką państwa radzieckiego i bohaterską Armią Radziecką w śmiertelnych zmaganiach z faszyzmem hitlerowskim, uratował naród polski przed zagładą w krematoriach faszyzmu, wsparł i rozstrzygnął walkę ludu polskiego o socjalne i narodowe wyzwolenie, zdecydował o naszych sprawiedliwych granicach na Odrze i Nysie, zabezpieczył nasz kraj przed interwencją drapieżców imperialistycznych, okazał nam wszechstronną pomoc w pracy i walce o zbudowanie podstaw socjalizmu w naszej wyzwolonej Ojczyźnie.

Najgłębszą czcią i miłością otacza naród polski pamięć Nieśmiertelnego Stalina, który najuosabiał geniusz, wielkość ów radzieckich, niezwyciężoną siłę idei komunizmu, siłę, wielkość i piękno nadchodzącej komunistycznej epoki pełnego wyzwolenia i szczęścia ludzkości. Nasze uczucia miłości i przywiązania do Wielkiego Stalina wyrazimy najlepiej przez zacieśnienie braterskiej, nierozerwalnej, serdecznej więzi przyjaźni z przodującymi ludzkości narodami radzieckimi, przez zacieśnienie i pogłębienie sojuszu i współpracy Polski Ludowej z potężnym mocarstwem radzieckim, przez zwiększenie naszego narodowego wkładu w wielkie, międzynarodowe, stalinowskie dzieło pokoju i postępu.

Nasze uczucia dla Wielkiego Stalina, wierność Jego nieśmiertelnym naukom wyrazimy najlepiej przez zacieśnienie jedności naszego narodu w walce o pokój i socjalizm, przez skupienie się wszystkich zdrowych i twórczych sił naszego narodu w szeregach Frontu Narodowego, wokół Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, wokół jej Przewodniczącego, Wielkiego Budowniczego Polski Ludowej, wiernego ucznia Stalina, wiernego żołnierza Rewolucji — towarzysza Bolesława Bieruta.

Nasze uczucia miłości i wdzięczności dla Wielkiego Stalina wyrazimy najlepiej przez spotęgowanie naszego wysiłku w pracy nad realizacją wielkich zadań planu 6-letniego, planu zbudowania fundamentów i zrębów socjalizmu w Polsce, zabezpieczenia rozwoju pokojowego budownictwa, rozwoju wszystkich twórczych sił naszego narodu.

Nasze uczucia miłości i wdzięczności dla Wielkiego Stalina wyrazimy najlepiej przez coraz głębsze i wszechstronniejsze studiowanie Jego nieśmiertelnej nauki, przez coraz lepsze przyswajanie sobie potężnego oręża marksizmu-leninizmu — niezastąpionego niczym oręża ideowego, zabezpieczającego zwycięstwo w walce z faszyzmem i imperializmem.

Pogłębienie pracy ideologicznej wśród milionów robotników, chłopów i inteligentów w Polsce, podobnie jak w innych wyzwolonych krajach i wśród mas pracujących w krajach kapitalistycznych, lepsze opanowanie i zastosowanie w walce stalinowskiego oręża ideowego, wzmożenie naszego pokojowego budownictwa, zacieśnienie sojuszu partii z bezpartyjnymi i wewnętrznej spoistości całego narodu w walce o pokój i plan 6-letni, pogłębienie braterskich stosunków PZPR z partią Lenina i Stalina, zacieśnienie przyjaźni z potężnym Krajem Rad, z całym międzynarodowym obozem demokracji i socjalizmu, umacnianie międzynarodowego frontu walczącego o pokój i niepodległość narodów tak, jak nas uczył Towarzysz Stalin, pokrzyżuje nędzne i zbrodnicze plany imperializmu zmierzające do rozpętania nowej wojny, przekona nawet tępogłowych żołdaków z Pentagonu, że rośnie w siłę i potęgę stworzony przez Wielkiego Stalina Związek Radziecki i kraje demokracji ludowej, że druzgocący odpór spotka każdego awanturnika, który by próbował zaatakować międzynarodowy obóz pokoju i socjalizmu.

Nie należy jednak zapominać o zbrodniczej naturze każdego imperializmu, a zwłaszcza imperializmu w jego szczególnie agresywnej, wybujałej i ohydnej amerykańskiej postaci, nie należy zapominać o dywersji i knowaniach imperializmu i jego watykańskich, WRN-owskich syjonistycznych czy titowskich agentur, nie należy ani na chwilę osłabiać walki z dywersją i wrogą plotką, przeciwnie — należy walkę tę zaostrzyć, umiejętnie demaskując i bezlitośnie niszcząc dywersantów, szkodników, zdrajców naszego narodu, wrogów Polski i całego międzynarodowego obozu pokoju.

Cały nasz naród łączy się w uczuciach braterskiej solidarności z narodem radzieckim

Ogólnopolski Komitet Frontu Narodowego całkowicie solidaryzuje się z wezwaniem Komitetu Centralnego PZPR, Rady Ministrów i Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, gorąco przyjętym przez masy pracujące naszego kraju.

Składamy hołd Nieśmiertelnemu Wodzowi ludu pracującego całego świata.

„Wcielając w życie Jego nauki, wzmacniajmy nieustannie zwartość, siłę i jedność naszego narodu w walce o pokój i socjalizm!

Codzienną twórczą i ofiarną pracą rozwijajmy naszą planową gospodarkę narodową, podstawę wzrostu dobrobytu i kultury całego ludu pracującego.

Otaczajmy troską i miłością Wojsko Polskie — wierną straż naszych granic i wolności naszej Ojczyzny.

Wzmacniajmy nieustannie czujność wobec wszelkich nikczemnych zakusów imperialistycznych podżegaczy wojennych — wrogów Polski!

Pomnażajmy siły naszego państwa ludowego — ostoi naszej niepodległości, a zarazem ważnego i niezłomnego ogniwa światowego obozu pokoju, którego sztandarem jest Stalin!"

Doniesienia z całego kraju wskazują, że wezwanie partii i rządu znalazło poparcie całego narodu.

Uczucia miłości i wdzięczności dla Wielkiego Stalina znajdują wyraz we wzmożonej pracy milionów robotników, chłopów i inteligentów, we wzmożonym wysiłku dla zabezpieczenia naszego planu 6-letniego naszego pokojowego budownictwa socjalistycznego.

Uczucia polskiego ludu pracującego znajdują wyraz w podejmowaniu i wykonywaniu dodatkowych zobowiązań produkcyjnych przez tysiące robotników, techników i inżynierów, znajdują wyraz w tysiącach depesz i delegacji do Ambasady Radzieckiej z wyrazami czci dla Nieśmiertelnego Stalina i najgłębszej przyjaźni dla naszego wyzwoliciela, wielkiego bratniego Kraju Rad. Znajdują wyraz w zgłaszaniu się przodujących robotników, chłopów i młodzieży do szeregów PZPR i ZMP, aby tym skuteczniej walczyć o zwycięstwo wielkiej sprawy Stalina, znajdują wyraz w umacnianiu szeregów Frontu Narodowego i w manifestacjach solidarności z całym międzynarodowym obozem pokoju, którego sztandarem jest okryte wieczystą chwałą imię Stalina.

W trudne dni choroby i śmierci Stalina naród polski jeszcze raz daje dowód swego głębokiego patriotyzmu i internacjonalizmu, wierności hasłom Frontu Narodowego, wierności i oddania swej wypróbowanej przewodniczce — Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej wierności nieśmiertelnym ideom Lenina i Stalina, bojowej gotowości pracy i walki o pełne wcielenie w życie tych nieśmiertelnych idei.

Zadaniem wszystkich Komitetów Frontu Narodowego w Polsce jest rozwinięcie i pogłębienie głębokiego patriotycznego i internacjonalistycznego ruchu ogarniającego miliony ludzi pracy, którzy czynem produkcyjnym i spotęgowaniem walki przeciw agenturze imperialistycznym dają wyraz swym uczuciom zarówno dla naszej Ojczyzny jak i dla Nieśmiertelnego Wodza narodów i Nauczyciela postępowej ludzkości Towarzysza Józefa Stalina.

Polskie masy ludowe w poczuciu odpowiedzialności za losy kraju skupiają się jeszcze bardziej świadomie i zwarcie wokół wielkiego przywódcy naszego narodu, wiernego ucznia Stalina, wiernego syna polskiej klasy robotniczej — Towarzysza Bolesława Bieruta.

Cały nasz naród, wraz z innymi narodami krajów demokracji ludowej i siłami postępowymi w krajach kapitalistycznych i kolonialnych, skupia się wokół potężnego Kraju Rad, wokół potężnej, zahartowanej w bojach zwycięskiej partii Lenina i Stalina.

Cały nasz naród łączy się w uczuciach braterskiej solidarności z narodem radzieckim, skupionym wokół KC KPZR i Rządu Radzieckiego.

Naród polski wie, że sprawa obrony pokoju, wolności i niepodległości narodów, sprawa Lenina - Stalina znajduje się w pewnych i mocnych rękach.

Skupienie się całej partii Lenina - Stalina i całego narodu radzieckiego wokół stalinowskiego kierownictwa na czele z towarzyszem Malenkowem, bezgraniczne zaufanie dla tego stalinowskiego kierownictwa ze strony wszystkich partii robotniczych i komunistycznych, ze strony wszystkich wyzwolonych narodów i wszystkich sił broniących pokoju i postępu w całym świecie jest powodem bezsilnej wściekłości i niewybrednych wymyślań pismaków imperialistycznych, a dla ludu pracującego jest uzasadnionym powodem dumy, radości i niezłomnej wiary w ostateczne i pełne zwycięstwo wielkiej, nieśmiertelnej sprawy Stalina, sprawy wyzwolenia i szczęścia ludzkości. Wyrazem pokojowej polityki Kraju Rad jest dzisiejsze oświadczenie Ministerstwa Spraw Zagranicznych ZSRR, w którym czytamy:

„Nieśmiertelne imię Wielkiego Stalina zawsze będzie źródłem natchnienia dla pracowników dyplomacji radzieckiej w ich walce o dalsze wzmocnienie międzynarodowego autorytetu miłującego pokój państwa radzieckiego, o utrwalenie i pogłębienie braterskiej przyjaźni z narodami krajów demokracji ludowej, o rozwój współpracy międzynarodowej i stosunków handlowych ze wszystkimi [illegible] o pokój na całym świecie.

Zebrani na dzisiejszym zgromadzeniu przedstawiciele pracującego naszej stolicy, składając najgłębszy hołd pamięci Wielkiego Stalina, ślą stalinowskiemu kierownictwu bohaterskiej partii Lenina i Stalina wyrazy miłości i bezgranicznego zaufania. Możemy zapewnić naszych braci radzieckich w imieniu całego ludu pracującego Polski, że naród nasz nie pożałuje wysiłków, aby pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, pod przewodem Towarzysza Bolesława Bieruta, u boku wielkiego Związku Radzieckiego, w jednym szeregu z bratnimi krajami demokracji ludowej nieugięcie walczyć o pokój i socjalizm, o pełne zwycięstwo nieśmiertelnych idei Stalina.

Szczególne zadania w tej walce przypadają szczołowej sile naszego narodu — komunistom polskim, którzy zawsze i wszędzie winni być wzorem poświęcenia i oddania dla sprawy ludu pracującego, wzorem hartu w walce i ofiarności w pracy.

Wyrastaliśmy w ruchu robotniczym, który chlubi się tradycjami Jarosława Dąbrowskiego i Ludwika Waryńskiego, Feliksa Dzierżyńskiego i Juliana Marchlewskiego, Marcelego Nowotki i Karola Świerczewskiego, hartowaliśmy się w ciężkiej walce z bestialskim terrorem faszystowskim. Wzorem dla polskich komunistów były postacie wielkich bojowników polskiego i międzynarodowego proletariatu, od których uczyli się nieugiętej wierności zasadom patriotyzmu i internacjonalizmu, uczyli się rewolucyjnego poświęcenia dla sprawy wyzwolenia mas pracujących, dochowując zawsze wierności naukom Marksa i Engelsa, Lenina i Stalina.

Z imieniem Stalina szliśmy do walki z faszyzmem hitlerowskim i przeżywaliśmy radość stalinowskiego zwycięstwa.

Z imieniem Stalina, zbrojni w Jego naukę, budujemy fundamenty i zręby nowej socjalistycznej, silnej i szczęśliwej Polski.

Czcząc pamięć Stalina, dochowując wierności Jego genialnym naukom skupieni wokół stalinowskiego kierownictwa w kraju i na froncie międzynarodowym — pójdziemy ku nowym bojom o pokój i utrwalenie niepodległości naszej Ojczyzny, o wolność i szczęście ludzkości, o pełne zwycięstwo nieśmiertelnej sprawy Lenina i Stalina.

Przemówienie sekretarza NKW ZSL J. Ozgi-Michalskiego

Obywatele, Drodzy Przyjaciele!

Cały nasz kraj został wstrząśnięty wieścią o zgonie Towarzysza Stalina, która dotarła do wszystkich miast i wsi, do każdej zagrody pracującego chłopa.

Przestało bić serce Przyjaciela naszego narodu, Wyzwoliciela naszej Ojczyzny.

Tu, na tej sali, wypełnionej przed dwoma tygodniami delegatami na Pierwszy Zjazd Spółdzielczości Produkcyjnej, kobieta-chłopka przemówiła głosem wyzwolonego w pełni z wiekowej krzywdy człowieka. Mówiła ona: „Dziękujemy Stalinowi za to, że nas wyrwał z wielkiego niebezpieczeństwa zagłady hitlerowskiej, że ja, siedemdziesięcioletnia matka, pomagam synom budować wieś spółdzielczą, że mój syn najmłodszy, któregom hołubiła pod sercem, byłby pastuchem w folwarku księcia, a jest oficerem Wojska Polskiego i broni Ojczyzny..."

Ten głos chłopki-matki, gorącej patriotki Ojczyzny Ludowej, owiany uczuciem miłości do Stalina, odzywa się dzisiaj w sercu każdego pracującego człowieka wsi.

Wespół z całym narodem chłopi polscy budujący lepsze jutro pod przewodem klasy robotniczej przeniknięci są głębokim smutkiem i żalem po stracie Tego, z którego imieniem związane jest obalenie raz na zawsze obszarniczego ucisku, rozdział ziemi pańskiej pomiędzy chłopów, wyzwolenie od nędzy, poniewierki i ciemnoty.

Z imieniem Stalina, największego stratega i polityka naszej epoki, związane jest wiekopomne dzieło zjednoczenia ziem polskich w ich piastowskich granicach.

Umarł Człowiek, którego dzieło i nauka jest i będzie pochodnią rozjaśniającą drogę ludzkości do wyzwolenia się z wiekowych krzywd — drogę do szczęścia i pokoju.

Realizując Jego nauki i wskazania będziemy zaostrzać naszą czujność przeciw podłym knowaniom imperialistycznych podżegaczy wojennych, którzy by chcieli naszą Ojczyznę zakuć ponownie w jarzmo niewoli, którzy by chcieli oddać nasz kraj na łup hitlerowskim mordercom i przywrócić w Polsce panowanie międzynarodowego kapitału. Będziemy na każdym kroku zaostrzać czujność wobec imperialistycznych agentów i szpiegów, będziemy z całego serca i ze wszystkich sił budować Polskę Ludową, niezłomne ogniwo światowego obozu pokoju.

Chłopi polscy przekonują się coraz bardziej, że idąc za przykładem radzieckich braci-chłopów, którzy pod genialnym kierownictwem Stalina zbudowali socjalizm na wsi, najskuteczniej paraliżują nikczemne zamiary kusy podpalaczy świata, budują lepszą przyszłość, utrwalają niezawisłą podległość własnej Ojczyzny, zwiększają siłę światowego obozu pokoju.

Wzmożoną pracą produkcyjną i wysiłkiem w przebudowie wsi chłopi polscy cześć będą nieśmiertelną pamięć Wielkiego Nauczyciela i Wodza.

Zewrzyjmy mocniej nasze szeregi, utrwalajmy przyjaźń i braterstwo z Wielkim Związkiem Radzieckim, zacieśniajmy sojusz robotniczo-chłopski w Narodowym Froncie walki o pokój i plan 6-letni.

Umacniajmy jedność moralno-polityczną narodu. Wychowujmy wszystkich ludzi pracy na wsi i w mieście w duchu czujności politycznej, w duchu nieprzejednanej walki z wrogami wewnętrznymi i zewnętrznymi.

Codzienną pracą dla Polski pomnażajmy jej siły, umacniajmy niepodległość, budujmy dobrobyt i kulturę ludzi pracy wsi i miast.

Niechaj w każdej wsi polskiej żyje i rozwija się wielka idea Stalina, idea wolności, socjalizmu i pokoju.

Przemówienie sekretarza ZG ZMP T. Wegnera

Serca polskich chłopców i dziewcząt pełne są bólu.

Młodzież polska wstrząśnięta jest do głębi śmiercią swego Wielkiego Nauczyciela — Józefa Stalina.

Jego genialna myśl ukazała nam — młodym — porywające perspektywy komunizmu — najpiękniejszej epoki w dziejach ludzkości — epoki, której wspaniałe zarysy wznoszą ludzie radzieccy na szóstej części globu ziemskiego.

Od stalinowskiego pokolenia ludzi radzieckich, radzieckiej młodzieży, uczą się polscy chłopcy i dziewczęta ideowości, umiłowania Ojczyzny i proletariackiego internacjonalizmu. Uczą się śmiertelnej nienawiści do imperialistycznych ciemiężców.

Narody całego świata składają hołd pamięci Józefa Stalina

Bolesna wieść o zgonie Józefa Stalina wstrząsnęła do głębi ludzkością. Doniesienia z różnych krajów wskazują, że narody uświadamiają sobie w pełni fakt, jak ciężką stratą dla całego świata jest śmierć Józefa Stalina. Postępowa ludzkość — głoszą doniesienia ze wszystkich zakątków kuli ziemskiej — zachowa na zawsze w sercu nieśmiertelne imię genialnego Wodza obozu pokoju i socjalizmu.

CHINY

(f) PEKIN (PAP). Wiadomość o zgonie wielkiego Wodza mas pracujących całego świata — J. W. Stalina pogrążyła w smutku cały naród chiński. W kraju ogłoszono powszechną trzydniową żałobę. Flagi państwowe opuszczono do połowy masztu.

Do ambasady radzieckiej w Pekinie udały się niezliczone delegacje, by złożyć wyrazy głębokiego bólu z powodu zgonu najlepszego przyjaciela narodu chińskiego. Przed salę ambasady, w której widnieje portret wielkiego Stalina, obramowany czernią i otoczony mnóstwem kwiatów, przechodzą członkowie Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Chin, Centralnego Rządu Ludowego, przywódcy partii demokratycznych, delegaci organizacji społecznych, kulturalnych i młodzieżowych, robotnicy i urzędnicy przedsiębiorstw i instytucji stołecznych, żołnierze i oficerowie Armii Ludowo - Wyzwoleńczej, studenci, uczniowie, chłopi z okolicznych wsi.

Ambasadę radziecką odwiedzili członkowie KC Komunistycznej Partii Chin z Mao Tse-tungiem na czele, jak również wybitni działacze państwowi, polityczni i społeczni Chińskiej Republiki Ludowej.

[illegible]ński „Dziennik Ludu" [illegible]kule wstępnym z dnia [illegible]dzieckiego. Pod [illegible]a br. pisze m. in.: „W pełn[illegible] Towarz[illegible]jemy sobie sprawę, że nierad[illegible]zona jedność Chin i Związ[illegible] Radzieckiego jest niewy[illegible]czerpanym źródłem wszystkich naszych historycznych zwycięstw. Partia nasza uczy nasz naród, że winien on zawsze iść za przykładem narodu radzieckiego, któremu przewodzi Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego, stworzona i wychowana przez Lenina i Stalina. Winniśmy być jeszcze bardziej zwarci, czujni i nieugięci w walce. Musimy wytężyć wszystkie siły dla wykonania ogromnych i trudnych zadań rewolucji i budownictwa. Nie ulega wątpliwości, że nasza partia i naród chiński zjednoczone będą zawsze z partią Lenina-Stalina i narodem radzieckim. Poświęcimy wszystkie siły sprawie umocnienia i rozwoju braterskiej przyjaźni między Chinami a Związkiem Radzieckim, ażeby te dwa państwa zespoliły się jeszcze ściślej w walce o wspólną sprawę — walce o pokój i bezpieczeństwo narodów na całym świecie".

NRD

(f) BERLIN (PAP). Demokratyczny Berlin wraz z całą Niemiecką Republiką Demokratyczną okryty jest głęboką żałobą. Na gmachach instytucji rządowych, stronnictw politycznych, organizacji społecznych i zakładów pracy, jak również na domach mieszkalnych wywieszono flagi żałobne. W przedsiębiorstwach i instytucjach odbywają się zebrania dla uczczenia pamięci Józefa Stalina — Wodza światowego ruchu pokoju, wielkiego przyjaciela narodu niemieckiego.

Przewodniczący Izby Ludowej NRD Johannes Dieckmann w deklaracji złożonej wobec szefa misji dyplomatycznej ZSRR ambasadora Iljiczowa i przewodniczącego Radzieckiej Komisji Kontrolnej gen. Czujkowa podkreślił, że zgon Józefa Stalina odczuty został przez naród niemiecki jako ogromne nieszczęście. Naród niemiecki — oświadczył Dieckmann — zawdzięcza Józefowi Stalinowi wyzwolenie od haniebnego jarzma faszystowskiego. Ludność NRD niezmiernie dużo skorzystała z nauk Stalina, które wskazały narodowi niemieckiemu drogę do szczęśliwej przyszłości.

Agencja ADN donosi, że wiadomość o zgonie Józefa Stalina przyjęta została także z głębokim bólem przez masy pracujące Niemiec zachodnich. Organ KPD „Volksstimme" w artykule poświęconym Stalinowi pisze m. in.: Jego życie i dzieło są symbolem realizacji odwiecznych dążeń ludzkości do szczęśliwego życia. Potężne dzieło Stalina ma nieprzemijającą wartość dla ludzkości.

BUŁGARIA

(f) SOFIA (PAP). Naród bułgarski odczuł boleśnie zgon Józefa Stalina — wielkiego Wodza i Nauczyciela, genialnego kontynuatora dzieła Lenina, Chorążego światowego obozu pokoju. Stolica Bułgarskiej Republiki Ludowej — Sofia, miasta i wsie całego kraju są w głębokiej żałobie. Robotnicy i urzędnicy oraz młodzież szkolna gromadzą się na zebraniach żałobnych, by złożyć hołd świetlanej pamięci towarzysza Stalina.

6 marca pod przewodnictwem Wyłko Czerwenkowa odbyło się posiedzenie żałobne KC Komunistycznej Partii Bułgarii, Rady Ministrów, Prezydium Zgromadzenia Narodowego i Rady Narodowej Frontu Patriotycznego. Na posiedzeniu tym uchwalono odezwę podkreślającą, że w tych ciężkich dniach naród bułgarski wzmacnia jeszcze bardziej swą jedność, by zdążać pewnym krokiem drogą wielkiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — drogą opromienioną geniuszem towarzysza Stalina. Przewodniczący Rady Ministrów Bułgarskiej Republiki Ludowej Wyłko Czerwenkow przesłał depeszę kondolencyjną do Rady Ministrów ZSRR.

WĘGRY

(f) BUDAPESZT (PAP). Z najgłębszym smutkiem przyjęły masy pracujące Węgier wieść o śmierci swego wielkiego przyjaciela i wyzwoliciela, Wodza całej postępowej ludzkości J. W. Stalina. W poszczególnych zakładach pracy odbywają się zebrania dla złożenia hołdu pamięci Józefa Stalina. Na ulicach Budapesztu zwisają flagi żałobne.

Ramię w ramię z narodem wielkiego Związku Radzieckiego — pisze dziennik „Szabad Nep" — stoi przed trumną Stalina cały naród węgierski. Na przestrzeni całej historii naszego narodu nie było ani jednego człowieka, który uczyniłby dlań tak wiele, jak Stalin, który by z taką troską pomagał naszemu krajowi w latach najcięższych prób i z taką miłością hodował pędy nowego życia Węgier. Przyrzekamy Ci, Towarzyszu Stalin, że będziemy zawsze Twymi wiernymi żołnierzami, ofiarnymi synami naszej umiłowanej ojczyzny, którą wyzwoliłeś i której udzieliłeś pomocy, nieugiętymi bojownikami wielkiej sprawy pokoju, internacjonalizmu proletariackiego, komunizmu.

Premier Matyas Rakosi przesłał depeszę z wyrazami współczucia do Rady Ministrów ZSRR.

RUMUNIA

(f) BUKARESZT (PAP). W piątek prasa rumuńska ukazała się w żałobnej szacie.

Nasza partia, klasa robotnicza, cały rumuński lud pracujący — pisze dziennik „Scanteia" — dzieli ogromny ból narodów Związku Radzieckiego i całej postępowej ludzkości z powodu zgonu ukochanego Ojca mas pracujących całego świata, ich genialnego Wodza i Nauczyciela. Dla narodu rumuńskiego J. W. Stalin był najdroższym przyjacielem, wyzwolicielem i ostoją, był tym, który utorował mu drogę do szczęścia i pomagał troskliwie w budowie nowego socjalistycznego życia. W tych dniach żałoby naród rumuński pod kierownictwem swej partii skupia się jeszcze bardziej wokół niezwyciężonego sztandaru Lenina - Stalina, pogłębia swą jedność i czujność, swą zdecydowaną wolę walki o umocnienie sił socjalizmu i pokoju, na których czele kroczy naród radziecki pod przewodem Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

W całym kraju odbywają się zebrania poświęcone uczczeniu pamięci Wielkiego Zmarłego. Na domach wywieszono flagi żałobne i portrety Józefa Stalina obramowane czernią. Kondolencje do Moskwy przesłali Gheorghiu-Dej w imieniu KC Rumuńskiej Partii Robotniczej i Rady Ministrów Rumuńskiej Republiki Ludowej oraz Petru Groza w imieniu Prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego.

ALBANIA

(f) TIRANA (PAP). Naród albański dowiedział się o śmierci Józefa Stalina z uczuciem najgłębszego bólu. W całym kraju ogłoszono żałobę narodową. Po nadzwyczajnym posiedzeniu KC Albańskiej Partii Pracy, Rady Ministrów i Prezydium Zgromadzenia Narodowego opublikowano oświadczenie stwierdzające, że zgon Józefa Stalina jest ogromnym nieszczęściem zarówno dla bratniego narodu radzieckiego i całej miłującej pokój ludzkości, jak i dla narodu albańskiego. Przy pomnikach Józefa Stalina wystawiono warty honorowe. Delegacja Partii Pracy, rządu i Prezydium Zgromadzenia Narodowego odwiedziła poselstwo ZSRR. Enver Hodża w imieniu przybyłych złożył wyrazy najserdeczniejszego współczucia z powodu zgonu Wodza Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i narodów ZSRR.

FRANCJA

(f) PARYŻ (PAP). Wstrząsająca wieść o śmierci Józefa Stalina obiegła lotem błyskawicy Paryż i całą Francję, wywołując uczucia głębokiego żalu w masach pracujących i najszerszych warstwach postępowego społeczeństwa francuskiego. Naród nasz — pisze w żałobnym wydaniu dziennik „L'Humanite" — dzieli smutek narodu radzieckiego, z którym bardziej niż kiedykolwiek czujemy się połączeni więzami braterstwa i solidarności.

Sekretarz Komunistycznej Partii Francji Jacques Duclos ogłosił wiadomość o śmierci Wielkiego Stalina w piątek rano na krajowej konferencji partii w Gennevilliers. Wszyscy delegaci stojąc wysłuchali przemówienia Duclos w głębokim milczeniu przerywanym niekiedy szlochem. Zakończył życie największy człowiek naszej epoki — powiedział m. in. Duclos. — Niezmierny ból przepełnia nam serca, ból będący miarą miłości, jaką darzyliśmy Stalina.

Niezliczone organizacje związkowe i demokratyczne przesłały wyrazy najszczerszego współczucia bezpośrednio do Moskwy lub do ambasady radzieckiej w Paryżu.

Depesze kondolencyjne

(f) MOSKWA (PAP). Agencja TASS ogłasza liczne depesze kondolencyjne nadesłane z zagranicy w związku ze zgonem Józefa Stalina.

Do KC KPZR, Rady Ministrów ZSRR i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

Wstrząśnięci bolesną wiadomością o śmierci drogiego Józefa Stalina, Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich i sekretarza Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, przesyłamy Wam wyrazy najgłębszego współczucia w imieniu rządu Republiki Czechosłowackiej, Komunistycznej Partii Czechosłowacji i całego ludu pracującego naszego kraju. W chwili tej czechosłowackie masy pracujące z uczuciem najgłębszego bólu chylą czoła przed trumną Józefa Stalina i z bezgraniczną wdzięcznością wspominają Go jako wyzwoliciela naszej ojczyzny od jarzma faszyzmu niemieckiego, jako szczerego przyjaciela i obrońcę naszych narodów. Cała ludność naszego kraju przeżywa tę bolesną stratę jako swe największe nieszczęście. Zdajemy sobie sprawę, że pamięć o świetlanej postaci Józefa Stalina, pamięć, której nic zatrzeć nie zdoła zobowiązuje nas, byśmy ze wszystkich sił wzmacniali i pogłębiali braterską przyjaźń między narodami Czechosłowacji i Związku Radzieckiego jako rękojmię bezpieczeństwa, siły i szczęśliwej przyszłości naszego kraju, dla którego tak wiele uczynił nieśmiertelny Józef Stalin.

Czcząc pamięć Józefa Stalina klasa robotnicza i cały lud pracujący Czechosłowacji zespoli jeszcze ściślej swoje szeregi, aby bronić przed wszystkimi wrogami wspólnej świętej sprawy pokoju i z jeszcze większym zdecydowaniem podążać naprzód drogą budowy socjalizmu w naszym kraju. Wieczna chwała Józefowi Stalinowi, wyzwolicielowi narodu czechosłowackiego, wielkiemu przyjacielowi i nauczycielowi czechosłowackiego ludu pracującego!

Sztandar Stalina — to sztandar walki o pokój powszechny, o komunizm, dla dobra i szczęścia całej ludzkości!

W imieniu Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Czechosłowacji
KLEMENT GOTTWALD

W imieniu Rządu Republiki Czechosłowackiej
ANTONIN ZAPOTOCKY

Do towarzysza N. M. Szwernika, przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

Z uczuciem głębokiej trwogi przyjąłem wiadomość o ciężkiej chorobie Józefa Stalina, grożącej najpoważniejszymi następstwami. I oto teraz stało się to. Nie ma już wśród nas naszego Stalina. Trudno pogodzić się z tą myślą. I dlatego ze szczególną mocą brzmią dla mnie słowa, z którymi Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego zwrócił się w związku z tym nieszczęściem do członków partii, do narodów Związku Radzieckiego i do całej międzynarodowej klasy robotniczej: partia — to nasza ostoja. Tak było i tak będzie.

Stalin był dla nas wszystkich najlepszym Przyjacielem i Nauczycielem.

Był on mądrym Wodzem całej miłującej pokój ludzkości.

Dla mojego narodu był on zarazem troskliwym Ojcem.

Naród niemiecki poniósł ciężką stratę. Stało się to w chwili, gdy podejmuje się próbę pozbawienia mego narodu zjednoczonej ojczyzny, próbę wciągnięcia go do wojny. Ściślej niż kiedykolwiek powinien naród niemiecki zespolić się pod sztandarem pokojowej polityki wielkiego Związku Radzieckiego i jego niezwyciężonej armii, by nie wciągnięto go raz jeszcze do wojny grożącej niesłychanymi okropnościami.

Drogi Towarzyszu Szwernik! Nie znajduję słów, by wyrazić mój ból z powodu zgonu naszego ukochanego Józefa Wissarionowicza.

Uczucia moje łączą się nierozerwalnie z uczuciami bólu które ogarnęły Was, partię, rząd i narody Kraju Rad.

Z wyrazami głębokiego współczucia — wasz

WILHELM PIECK

Do Rady Ministrów ZSRR

Po otrzymaniu wiadomości o zgonie Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich Józefa Stalina — głosi depesza — rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej, ogarnięty uczuciem głębokiego żalu, zebrał się na posiedzenie żałobne.

Rząd i cała ludność Niemieckiej Republiki Demokratycznej oraz wszyscy postępowi i miłujący pokój ludzie w całych Niemczech opłakują z wielkim bólem Józefa Stalina, najlepszego przyjaciela narodu niemieckiego i czołowego bojownika o pokój na całym świecie.

Pod genialnym dowództwem Generalissimusa Stalina okryta chwałą Armia Radziecka rozgromiła faszyzm hitlerowski i dzięki temu uwolniła od jarzma faszystowskiego również naród niemiecki.

Już podczas drugiej wojny światowej Józef Stalin zwalczał imperialistyczne plany unicestwienia Niemiec. Walczył On o utworzenie zjednoczonych, demokratycznych, pokój miłujących i niezawisłych Niemiec oraz wskazał drogę w tym kierunku w uchwałach konferencji poczdamskiej. Stworzył On przez to podstawy zniszczenia koncernów i junkierstwa oraz podstawy szerokiego rozwoju demokratycznego w b. okupacyjnej strefie Niemiec, a po rozbiciu Niemiec, dokonanym przez mocarstwa zachodnie, dopomógł do utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Dzięki stałej wielkiej pomocy potężnego Związku Radzieckiego i osobistej pomocy drogiego nam Józefa Stalina Niemiecka Republika Demokratyczna zdołała przystąpić do zakładania podwalin socjalizmu na bazie własności ogólnonarodowej.

Polityka zagraniczna prowadzona pod kierownictwem Józefa Stalina natchnęła otuchą i wzmocniła naród niemiecki w walce o zjednoczenie i o traktat pokojowy oraz sprawiła, że naród niemiecki mógł przystąpić do stworzenia wielkiego ogólnonarodowego ruchu oporu przeciwko polityce układów wojennych uprawianej przez imperializm amerykański.

Nieustanne wysiłki rządu Związku Radzieckiego, pod przewodem Józefa Stalina, zmierzające do zwołania konferencji czterech mocarstw w sprawie pokojowego rozwiązania problemu niemieckiego, ugruntowały na zawsze w sercach wszystkich patriotów niemieckich głębokie uczucie niewzruszonej przyjaźni do narodów Związku Radzieckiego.

W imieniu wszystkich patriotów niemieckich rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej prosi Radę Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich o przyjęcie wyrazów najgłębszego współczucia z powodu zgonu wielkiego i mądrego Stalina, ukochanego Wodza wszystkich ludzi pracy. Niemiecka Republika Demokratyczna oraz wszyscy szczerzy patrioci i obrońcy pokoju w Niemczech zapewniają narody Związku Radzieckiego o swej niewzruszonej przyjaźni i niezachwianej woli nieustannej walki o sprawę pokoju, demokracji i socjalizmu, jak uczył tego Józef Stalin.

Rada Ministrów Niemieckiej Republiki Demokratycznej
OTTO GROTEWOHL
premier

Do Rady Ministrów ZSRR

Z niewymownym smutkiem i ciężkim bólem przeżywamy okrutną wieść o śmierci wielkiego Nauczyciela i Wodza mas pracujących całego świata, genialnego kontynuatora dzieła Lenina, największego obrońcy i przyjaciela naszego narodu bezgranicznie kochanego przez nas Józefa Stalina.

W tych bolesnych i smutnych dniach naród bułgarski dzieli żal swych radzieckich braci i sióstr, wyraża całkowitą solidarność z narodem radzieckim i składa ślubowanie, że dochowa zawsze wierności nakazom nieśmiertelnego Nauczyciela i Wodza, wierności sprawie pokoju, demokracji i socjalizmu, której niezachwianie przewodzi Związek Radziecki.

W przepełnionych głęboką wdzięcznością sercach wszystkich pokoleń Bułgarii imię Stalina żyć będzie wiecznie.

Przewodniczący Rady Ministrów Bułgarskiej Republiki Ludowej
WYŁKO CZERWENKOW

DO KC KPZR, Rady Ministrów ZSRR Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

Drodzy Towarzysze! Z bezgranicznym smutkiem dowiedział się naród rumuński o zgonie Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR, sekretarza KC KPZR, współbojownika i genialnego kontynuatora dzieła Lenina — Józefa Stalina.

Naród rumuński łączy się z całej duszy z narodem radzieckim w tym wielkim nieszczęściu. W imieniu narodu rumuńskiego Komitet Centralny Rumuńskiej Partii Robotniczej, rząd RRL i Prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego RRL wyrażają Komitetowi Centralnemu KPZR, Radzie Ministrów ZSRR i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR całkowitą solidarność z bratnim narodem radzieckim, który stracił w osobie Towarzysza Stalina swego mądrego Wodza, organizatora swych historycznych zwycięstw.

Zgon Józefa Stalina stanowi w równej mierze niewymownie ciężką stratę dla całej postępowej ludzkości. Wraz z Leninem Towarzysz Stalin oświetlił drogę walki mas pracujących całego świata o zwycięstwo socjalizmu, demokracji i pokoju.

Towarzysz Stalin — to genialny Wódz, który uratował ludzkość od niewoli faszystowskiej, to chorąży walki o pokój, który poświęcił całe swe życie sprawie mas pracujących, sprawie wolności, niezawisłości i równouprawnienia narodów.

Serca ludzi pracy naszego kraju przepełnione są gorącą wdzięcznością do Towarzysza Stalina, który uwolnił nas od kajdan imperialistycznych, udzielał naszemu narodowi ojcowskiej pomocy w najcięższych chwilach i wskazał mu promienną drogę budowy socjalizmu. Naród rumuński widział w Towarzyszu Stalinie swego najlepszego i najukochańszego przyjaciela, swego mądrego nauczyciela i ojca.

Taki obraz Towarzysza Stalina wyrył się na zawsze w pamięci mas pracujących naszego kraju.

Członkowie naszej partii i cały nasz naród zdają sobie sprawę, że wszystkie swe osiągnięcia zawdzięczają temu, iż opieramy się na przyjaźni i braterskiej pomocy wielkiego narodu radzieckiego, budowniczego komunizmu.

Masy pracujące RRL zdecydowane są dochować nadal wierności sprawie Lenina-Stalina, zespolić się jeszcze ściślej wokół sztandaru partii, sztandaru Lenina - Stalina, wzmacniać jeszcze bardziej wieczystą niewzruszoną przyjaźń z wielkim Związkiem Radzieckim.

Miliony mężczyzn i kobiet — robotnicy fabryk i zakładów przemysłowych, chłopi pracujący, inteligencja, żołnierze naszych sił zbrojnych potęgować będą nieustannie swe wysiłki dla umocnienia ustroju ludowo-demokratycznego, rozwoju gospodarki narodowej i podniesienia stopy życiowej ludu. W braterskiej przyjaźni z mniejszościami narodowymi naród rumuński będzie nadal pracował z zapałem w zakładach przemysłowych, fabrykach i kopalniach, na polach, w szkołach i laboratoriach, aby zapewnić całkowite zwycięstwo socjalizmu w naszym kraju. W ścisłym sojuszu ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej pracować będziemy nieustannie, aby przyczynić się do dzieła umocnienia pokoju i współpracy między narodami.

Wzmacniać będziemy stale zdolność obronną naszej ojczyzny, ażeby móc odeprzeć zdecydowanie wszelką próbę agresji przeciwko niezawisłości narodowej i suwerenności państwowej. Uczyć się będziemy od niezwyciężonej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, partii Lenina-Stalina, strzec jak źrenicy oka i wzmacniać nieustannie jedność naszej partii, zespalać jeszcze bardziej naród wokół partii, jej Komitetu Centralnego i rządu RRL, wzmagać nieustannie czujność wobec wszelkich knowań wrogów wewnętrznych i zewnętrznych Rumuńskiej Republiki Ludowej, odnosić się do wroga z jeszcze większym nieprzejednaniem.

Genialna nauka stalinowska i pamięć o mądrym nauczycielu mas pracujących Józefie Stalinie pozostaną na zawsze w świadomości milionów ludzi pracy całego świata, natchnionych wielkimi ideami Stalina i niewzruszoną wiarą w zwycięstwo pokoju, demokracji i socjalizmu.

Chwała na wieki wielkiemu geniuszowi postępowej ludzkości, ukochanemu Ojcu mas pracujących, Józefowi Stalinowi.

W imieniu KC Rumuńskiej Partii Robotniczej i Rady Ministrów Rumuńskiej Republiki Ludowej
GHEORGHIU-DEJ

W imieniu Prezydium Wielkiego Zgromadzenia Narodowego
dr P. GROZA

Do Rady Ministrów ZSRR

Rząd Węgierskiej Republiki Ludowej i cały naród węgierski z głębokim smutkiem i braterskim współczuciem dzielą bezgraniczny ból wielkiego narodu radzieckiego. Zgon wielkiego Stalina pozbawia narod węgierski jego gorąco ukochanego Nauczyciela, któremu nasz naród zawdzięcza możność nowego wolnego życia i wkroczenia na drogę budowy socjalizmu. Wspólny smutek wzmacnia jeszcze bardziej naszą niewzruszoną braterską jedność z przewodzącym ludzkości narodem radzieckim i z potężnym światowym obozem pokoju. Z nieśmiertelnych dzieł Towarzysza Stalina czerpiemy siły do naszej dalszej pracy i walki o doprowadzenie do całkowitego zwycięstwa dzieła budowy socjalizmu — pod przewodem Związku Radzieckiego, naszego wyzwoliciela.

MATYAS RAKOSI
Przewodniczący Rady Ministrów Węgierskiej Republiki Ludowej

Oświadczenie Joliot-Curie

(f) PARYŻ (PAP). — W związku ze zgonem Józefa Stalina prof. Fryderyk Joliot-Curie, przewodniczący Światowej Rady Pokoju i laureat Międzynarodowej Nagrody Stalinowskiej „Za utrwalanie pokoju między narodami", złożył następujące oświadczenie:

Drodzy radzieccy obrońcy pokoju! W te dni pełne bólu jesteśmy całym sercem z Wami.

Nie żyje już Stalin, ale jego dzieło żyć będzie wiecznie. Wiecznie żyć będą jego słowa i czyny.

W ciągu przeszło 30 lat Związek Radziecki ustami swych przywódców wyrażał swe gorące pragnienie pokoju. Związek Radziecki niezmiennie dawał wymowne, przekonywające dowody swej pokojowej polityki. Do tej nieustannej troski o zachowanie i utrwalenie pokoju Stalin wniósł decydujący wkład. Idee i wskazania Stalina stanowią podstawę pokojowej polityki Związku Radzieckiego. W świadomości mężczyzn i kobiet całego świata dążących do pokoju zawsze żyć będą słowa Stalina o możliwości pokojowego współistnienia różnych systemów politycznych i jego wielka wola pokoju, którą tak pięknie i dobitnie wyraził: „Pokój będzie zachowany i utrwalony, jeżeli narody ujmą w swe ręce sprawę zachowania pokoju i będą broniły jej do końca".

Ambasador Polski w Moskwie złożył wieniec u sarkofagu Józefa Stalina

(f) MOSKWA (PAP). Dnia 7 bm. w godzinach popołudniowych ambasador Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w Moskwie W. Lewikowski złożył wieniec w Sali Kolumnowej Związków Zawodowych u sarkofagu ukochanego Wodza narodów radzieckich i mas pracujących całego świata, Wielkiego Stalina. Ambasador Lewikowski pełnił wartę honorową u sarkofagu Józefa Stalina.

Członkowie korpusu dyplomatycznego akredytowanego w Polsce złożyli kondolencje

Dnia 7 bm. członkowie Korpusu Dyplomatycznego akredytowanego w Polsce złożyli na ręce Ambasadora ZSRR w Polsce A. A. Sobolewa wyrazy współczucia z powodu śmierci Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich J. W. Stalina. (PAP)

Walki w Korei

(f) PEKIN (PAP). Dowództwo naczelne Koreańskiej Armii Ludowej podało w komunikacie ogłoszonym w Phenjanie w dniu 7 bm., że oddziały Koreańskiej Armii Ludowej i ochotników chińskich prowadza nadal walki z wojskami interwentów amerykańsko-angielskich i lisynmanowskich.

W dniu 7 bm. oddziały artylerii przeciwlotniczej i strzelców niszczycieli samolotów zestrzeliły 5 samolotów nieprzyjacielskich.

III Światowy Kongres Kobiet odbędzie się w Kopenhadze w br.

(f) KOPENHAGA (PAP). Duński oddział Światowej Demokratycznej Federacji Kobiet podał do prasy komunikat o zwołaniu w dniach 5—10 czerwca br. w Kopenhadze III Światowego Kongresu Kobiet. Kongres, na który przybędzie 200 delegatek reprezentujących 135 milionów kobiet z 85 krajów, omówi następujące problemy:

1. Prawa kobiet;
2. Obrona ognisk domowych i dzieci;
3. Utrzymanie pokoju na całym świecie.

Oświadczenie ministra Skrzeszewskiego

(f) NOWY JORK (PAP). Szef delegacji polskiej na sesję Zgromadzenia Ogólnego ONZ złożył prasie amerykańskiej następujące oświadczenie:

— Delegacja polska jest do głębi wstrząśnięta wiadomością o zgonie Generalissimusa Józefa Stalina i pogrążona jest w najgłębszym żalu wraz z całym narodem polskim. Polska straciła największego i najlepszego Przyjaciela, jakiego kiedykolwiek miała w swej długiej historii. Odszedł wielki bojownik o pokój na świecie i o współpracę między narodami. Genialna polityka i strategia Józefa Stalina umożliwiły powstanie Organizacji Narodów Zjednoczonych. Odszedł największy człowiek naszej ery. Idee Stalina będą zawsze drogowskazem, jak walczyć o pokój i o szczęście ludzkości.

9 kwietnia br. odbędzie się w Budapeszcie sesja Światowej Rady Pokoju

Komunikat sekretariatu ŚRP

(f) PRAGA (PAP). Sekretariat Światowej Rady Pokoju ogłosił komunikat, w którym podkreśla m. in., że Kongres Narodów w Obronie Pokoju odbił się niezwykle szerokim echem na całym świecie. Wszystkie narody zapoznają się z wynikami prac Kongresu i dążą do wcielenia w życie jego uchwał.

Liczne wiece i zebrania sprawozdawcze z przebiegu obrad Kongresu odbyły się we Włoszech, w Indiach, Libanie, Francji, Wielkiej Brytanii, Polsce, Czechosłowacji, Kanadzie, Argentynie, Chile, Belgii, krajach skandynawskich, Algerze i innych krajach. Wszędzie rosną wpływy ruchu obrońców pokoju. Kongres Wiedeński przyczynił się do pogłębienia świadomości mężczyzn i kobiet, którzy pragną pokoju. Nakreślił on wytyczne działania w celu pokrzyżowania planów przygotowania nowej wojny.

Uchwały Kongresu stwierdzające, że niezawisłość narodowa jest ważnym warunkiem utrzymania pokoju, odbiły się szerokim echem zwłaszcza wśród narodów kolonialnych i zależnych.

Zdając sobie sprawę z tego, że układy bońsko i paryski stwarzają poważną groźbę dla niezawisłości i bezpieczeństwa krajów, naród niemiecki i narody sąsiadujących z Niemcami krajów rozwijają wspólnie działania, które przyczyniły się do tego, że układy te nie zostały dotychczas ratyfikowane.

Wzmaga się opór narodów Ameryki Łacińskiej, Bliskiego i Środkowego Wschodu przeciwko paktom wojennym. Tak np. w Brazylii wybitni działacze polityczni i wojskowi, wśród nich wielu generałów, uczestniczą w wielkiej kampanii przygotowawczej do krajowej konferencji przeciwko porozumieniu wojskowemu z USA. Wielu działaczy krajów arabskich, b. ministrowie, członkowie parlamentu, działacze religijni i związkowi, zdecydowanie demaskują próby wciągnięcia tych krajów do agresywnego bloku wojennego.

Dzięki uchwałom Kongresu Narodów w Obronie Pokoju w sprawie niezwłocznego zaprzestania działań wojennych w Korei, w wielu krajach rozwija się szeroka kampania, mająca na celu pokrzyżowanie jawnych prób rozszerzenia konfliktu koreańskiego.

Przy aktywnym poparciu hinduskiej opinii publicznej odbył się 27 lutego br. w całych Indiach „Dzień walki o pokój w Azji". Podobną akcję zorganizowano 28 lutego w Kanadzie. Rada Generalna Japońskich Związków Zawodowych, reprezentująca 3 miliony ludzi pracy, rozwinęła wielką kampanię na rzecz niezwłocznego zaprzestania ognia w Korei.

Nowojorska Konferencja w Obronie Pokoju i amerykańska „Krajowa Rada Pracowników Nauki, Sztuki i Wolnych Zawodów" wypowiedziały się również przeciwko rozszerzeniu konfliktu koreańskiego.

W Japonii 300 członków parlamentu wypowiedziało się za rozwojem handlu z Chinami.

Nowe dowody stosowania broni bakteriologicznej wywołały ponownie na całym świecie szeroki ruch protestu praz najgłębsze oburzenie wszystkich narodów, które żądają zakazu broni masowej zagłady. Olbrzymią wagę przywiązują narody do uchwały Kongresu, domagającej się zawarcia paktu pokoju między pięcioma wielkimi mocarstwami.

Miliony ludzi pracy całego świata, niezależnie od poglądów politycznych i wierzeń religijnych, wnoszą olbrzymi wkład w realizację zadań postawionych przez Kongres. Uchwały Kongresu cieszą się poparciem tak wielkich organizacji międzynarodowych, jak Światowa Federacja Związków Zawodowych, Światowa Demokratyczna Federacja Kobiet i Światowa Federacja Młodzieży Demokratycznej.

Nastąpił nowy rozmach walki narodów o pokój.

Aby wnieść jak największy wkład w dzieło realizacji uchwał Kongresu — stwierdza w zakończeniu komunikat — dnia 9 kwietnia br. odbędzie się w Budapeszcie sesja Światowej Rady Pokoju.

Kondolencje przywódców bratnich partii

Do Komitetu Centralnego KPZR

Drodzy Towarzysze!

W tych ciężkich godzinach, gdy śmierć Towarzysza Stalina tak boleśnie wstrząsnęła nami wszystkimi, pragnę powiedzieć wam jak głęboko podzielam wielki ból narodu radzieckiego i jego Partii Komunistycznej.

Stalin był wodzem, przyjacielem, bratem mas pracujących całego świata. Był On i pozostanie naszym wodzem i wzorem dla nas wszystkich. Komuniści i masy pracujące Francji będą się zawsze kierować Jego nauką, w szczególności Jego ostatnimi wskazaniami, które dał On z trybuny XIX Zjazdu KPZR w sprawie walki o pokój i niezawisłość narodową, o demokrację i socjalizm. Pragnąłbym również wyrazić towarzyszom z Komitetu Centralnego uczucia mojej braterskiej miłości i zapewnić ich o mej niezłomnej wierności dla sprawy nieśmiertelnego Stalina, wielkiej sprawy komunizmu.

MAURICE THOREZ

Do Komitetu Centralnego KPZR

Drodzy Towarzysze!

W bolesną godzinę śmierci naszego ukochanego wodza i nauczyciela Towarzysza Stalina wyrażamy Rządowi Radzieckiemu, narodowi radzieckiemu i Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego głębokie współczucie z powodu poniesionej straty.

Wszyscy miłujący pokój ludzie, cała postępowa ludzkość zdają sobie sprawę, że utraciliśmy w naszej osobie przyjaciela, towarzysza, płomiennego bojownika o pokój.

Przestało bić serce największego wodza rewolucyjnej klasy robotniczej, lecz miliony ludzi różnych ras i wierzeń natchnione nauką stalinowską, z nowymi siłami przyłączają się do walki o przyspieszenie dnia realizacji świętych celów, których osiągnięciu Towarzysz Stalin poświęcił całe swoje życie.

Przysięgamy uczynić wszystko co jest w naszej mocy dla utrwalenia pokoju i umocnienia przyjaźni między narodami brytyjskim i radzieckim, dla udaremnienia planów sił reakcji rozpętania nowej wojny światowej.

Z braterskim pozdrowieniem

HARRY POLLITT

Do Komitetu Centralnego KPZR

W chwili wielkiego bólu, gdy przestało bić płomienne serce największego rewolucjonisty wszystkich czasów, wiernego kontynuatora dzieła Lenina, gdy nieubłagana śmierć wyrwała z naszych szeregów ojca, nauczyciela, wodza i bezgranicznie ukochanego towarzysza, naszego Stalina, z całego serca wyrażamy wam, drodzy towarzysze z Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, nasz głęboki smutek, łączymy się w naszym bólu z wielkim bólem całego narodu radzieckiego, całej przodującej i postępowej ludzkości.

My, komuniści hiszpańscy, przysięgamy wam, wiernym kontynuatorom i współbojownikom wielkiego koryfeusza marksizmu - leninizmu, niestrudzonego bojownika, który tak wiele uczynił dla wyzwolenia mas pracujących i dla niezawisłości narodów — mocno dzierżyć i nieść naprzód bez zmęczenia i wahań sztandar marksizmu-leninizmu, dążyć w naszej walce do tego, aby imię Stalina, sprawa Stalina, nauka Stalina wiecznie żyły w sercach naszego narodu i stanowiły gwiazdę przewodnią i drogowskaz w walce o pokój i niezawisłość narodową, o demokrację i socjalizm.

Wieczna chwała promotorowi i organizatorowi wielkich zwycięstw komunizmu, nieśmiertelnemu wodzowi i nauczycielowi mas pracujących całego świata, Józefowi Stalinowi!

Niech żyje okryta chwałą Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego — czołowy oddział i przywódca wszystkich ludzi pracy i postępowej ludzkości!

Za Komitet Centralny Komunistycznej Partii Hiszpanii

DOLORES IBARRURI

(„Prawda" [illegible] marca 1953 r.)

Do wszystkich kobiet polskich

Międzynarodowy Dzień Kobiet obchodzimy w tym roku w ciężkiej i bolesnej chwili, gdy świat cały okryty jest żałobą po zgonie Józefa Stalina.

Z imieniem Stalina łączą się nierozerwalnie sprawy dla narodu polskiego i dla wszystkich kobiet polskich najważniejsze i najdroższe: wyzwolenie z faszystowskiej niewoli, ustanowienie władzy ludowej, odrodzenie naszej Ojczyzny, utrwalenie jej niepodległości, walka o pokój między narodami.

Z imieniem Stalina łączy się sprawa wyzwolenia kobiety — walka o pełne i rzeczywiste równouprawnienie kobiet we wszystkich dziedzinach życia, troska o matkę i szczęście dzieci.

Stalin umarł, ale nieśmiertelne jest Jego dzieło. Niezwyciężony jest Jego sztandar, pod którym narody świata kroczą do pełnego wyzwolenia, do zwycięstwa wielkiej sprawy pokoju, demokracji i socjalizmu.

Kobiety Polki!

Oddajcie hołd nieśmiertelnemu Wodzowi ludzi pracy całego świata.

Zespalajcie siły naszego narodu wokół władzy ludowej, wokół Bolesława Bieruta — w walce o pokój i plan 6-letni.

Twórczą pracą w zakładach pracy i w gospodarstwach rolnych, w instytucjach i szkołach pomnażajcie siły Ojczyzny, budujcie niezniszczalny socjalistyczny fundament dobrobytu i niepodległości Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Wychowujcie dzieci Wasze na dzielnych patriotów i budowniczych jasnego jutra naszej Ojczyzny.

Strzeżcie czujnie zdobyczy ludu — gwarancji równouprawnienia kobiet — przed nikczemnymi knowaniami imperialistycznych wrogów Polski.

Jeszcze bardziej umocnijmy sojusz i braterstwo z narodami Związku Radzieckiego! Jeszcze mocniej zewrzyjmy szeregi wszystkich bojowników o pokój i wolność!

Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej z okazji Międzynarodowego Dnia Kobiet pozdrawia serdecznie wszystkie kobiety polskie i życzy im dalszych sukcesów we wszystkich dziedzinach ich ofiarnej i twórczej pracy dla Ojczyzny.

Niech żyje i rozkwita Polska Rzeczpospolita Ludowa!

KOMITET CENTRALNY PZPR

8.III.1953 r.

Wskazania Stalina

(W Międzynarodowym Dniu Kobiet)

Bólem przepojone są serca narodów walczących o pokój i postęp po zgonie wodza ludzkości — Wielkiego Stalina. Bólem przepojone są serca setek milionów kobiet, dla których Stalin był bojownikiem o ich wyzwolenie, nauczycielem w walce o zerwanie kajdan wiekowej niewoli, o pozyskanie równych praw z mężczyzną. Zmarł Człowiek, który wskazywał kobietom całego świata drogę rozwiązania upokarzającej tzw. „kwestii kobiecej", drogę uregulowania stanowiska kobiety w życiu społecznym, przyznania jej równych praw z mężczyzną i włączenia do twórczej, aktywnej pracy.

*

Marksizm-leninizm wskazywał, iż jedyną słuszną drogą wyzwolenia kobiet jest wspólna ich walka z całą klasą robotniczą o zrzucenie jarzma kapitalizmu i stworzenie socjalistycznego ustroju społecznego. Wskazywał, iż tylko ustrój socjalistyczny może przynieść im wyzwolenie.

Głęboką wiarą w siły i zdolności kobiet pracujących całego świata tchnie artykuł Stalina, poświęcony Międzynarodowemu Dniu Kobiet 8 marca 1925 roku. W artykule tym, omawiając doniosłe znaczenie udziału kobiet w ruchu rewolucyjnym Stalin wskazywał, że we wszystkich wielkich ruchach uciśnionych brały również udział kobiety pracujące i dlatego **„nic dziwnego, że ruch rewolucyjny klasy robotniczej, najpotężniejszy ze wszystkich wyzwoleńczych ruchów uciśnionych mas, przyciągnął pod swój sztandar miliony pracujących kobiet".**

W roku 1923, w piątą rocznicę pierwszego Zjazdu Robotnic i Chłopek, Wielki Stalin wskazał, że **„oświecenie polityczne kobiet pracujących ma obecnie, gdy władza przeszła w ręce robotników i chłopów, pierwszorzędne znaczenie... Kobieta-robotnica stoi w jednym szeregu z robotnikiem. Razem z nim bierze udział we wspólnej pracy nad budową naszego przemysłu. Może pomóc tej wspólnej sprawie, jeśli jest uświadomiona, jeśli jest politycznie oświecona".**

W Związku Radzieckim zgodnie ze wskazaniami Stalina, dokonana została olbrzymia praca w dziele uświadomienia politycznego kobiet, w dziele przyciągnięcia szerokich mas kobiet radzieckich do pracy we wszystkich dziedzinach życia państwowego, gospodarczego i kulturalnego. Kobiety radzieckie stały się wielką, aktywną siłą twórczą w społeczeństwie socjalistycznym. Kobiety radzieckie odgrywają wielką rolę w gospodarce narodowej. Miliony kobiet radzieckich uczestniczą we współzawodnictwie socjalistycznym, podnoszą stopień swych kwalifikacji, opanowują technikę i przodujące metody pracy.

Olbrzymią wagę przywiązywał Stalin do jak najszerszego uświadomienia kobiet na wsi. Stalin wyjaśniał kołchoźnicom, iż **„powinny one pamiętać o sile i znaczeniu kołchozów dla kobiet, powinny pamiętać, że tylko w kołchozie mogą stanąć na równej stopie z mężczyzną. Bez kołchozów — nierówność, w kołchozach — równość praw. Niechaj pamiętają o tym towarzyszki kołchoźnice i niechaj strzegą ustroju kołchozowego jak oka w głowie..."**

Na wsi radzieckiej w rezultacie zwycięstwa ustroju kołchozowego kobieta - chłopka uzyskała nieograniczone możliwości rozwoju politycznego i kulturalnego. Ruch kołchozowy — wskazał Stalin — wysunął na stanowiska kierownicze szereg wybitnych i zdolnych kobiet. **„...kobiety dawno już wyszły z zacofania i stanęły w pierwszych szeregach. Kobiety w kołchozach — to wielka siła. Utrzymywać tę siłę w bezruchu — znaczy to popełniać przestępstwo. Nasz obowiązek polega na tym, żeby w kołchozach wysuwać kobiety naprzód i uruchomić tę siłę".**

Rozwój budownictwa kołchozowego potwierdził doniosłe znaczenie słów stalinowskich.

Kobiety radzieckie stały się bojownikami o umocnienie kołchozów, powiększenie społecznej własności kołchozowej. Ustrój kołchozowy zmienił życie kobiet wiejskich, stały się one bohaterami pracy i — jak wskazywał Stalin — wielką siłą w kołchozach.

Niemniej wielkie sukcesy osiągnęły kobiety radzieckie w dziedzinie nauki. ZSRR liczy setki tysięcy kobiet-inżynierów, kobiet-agronomów i innych specjalistów gospodarki narodowej. Wśród specjalistów z wyższym wykształceniem kobiety stanowią obecnie ponad połowę, a w niektórych specjalnościach (lekarze, nauczyciele) — znaczną większość.

Stalin przywiązywał wielką wagę do sprawy wysuwania przodujących kobiet na kierownicze stanowiska w partyjnych, radzieckich i społecznych organizacjach. **„Winniśmy** — mówił Stalin — **z radością powitać wzrastającą aktywność społeczną pracujących kobiet i wysuwanie ich na stanowiska kierownicze jako niewątpliwą oznakę wzrostu naszej kultury..."**

I w tej dziedzinie osiągnął Kraj Socjalizmu wielkie sukcesy. Kobiety radzieckie rozwinęły swe zdolności twórcze we wszystkich dziedzinach życia państwowego, gospodarczego, kulturalnego i odgrywają wciąż wzrastającą rolę.

W latach Wielkiej Wojny Narodowej Stalin wysoko ocenił wkład pracy kobiet radzieckich w dzieło rozgromienia faszyzmu hitlerowskiego. Stalin mówił wówczas: **„...Na zawsze przejdzie do historii bezprzykładne bohaterstwo pracy kobiet radzieckich i naszej okrytej chwałą młodzieży, którzy dźwigali na swych barkach główny ciężar pracy w fabrykach i zakładach przemysłowych, w kołchozach i sowchozach".**

*

Na chwałą okrytą drogę swych sióstr radzieckich wkroczyły kobiety polskie, którym Konstytucja nasza dała równe prawa obywatelskie, wkroczyły kobiety krajów demokracji ludowej. Tych krajów, które za przykładem Związku Radzieckiego, w oparciu o pomoc i przyjaźń Kraju Rad, kierując się wskazaniami Lenina i Stalina budują socjalizm.

W tych krajach kobiety włączyły się aktywnie w szeregi budowniczych nowego życia. Władza ludu otworzyła przed nimi wszystkie drogi, które w ustroju kapitalistycznym zagrodzone były barierami nieludzkiego wyzysku, przesądów i zakłamania. Władza ludu udostępniła kobiecie wszystkie zawody, stanowiska, najszersze możliwości nauki, otoczyła troskliwą opieką macierzyństwo, w coraz szerszej mierze umożliwia jej łączenie pracy i nauki z obowiązkami rodzinnymi.

Kobiety wolnych krajów wraz ze swoimi narodami budują socjalizm, walczą o pokój. Biorą aktywny udział we współzawodnictwie socjalistycznym w fabrykach i hutach, pracują ofiarnie w spółdzielniach produkcyjnych, studiują na wyższych uczelniach, piastują odpowiedzialne stanowiska państwowe i partyjne, w dziedzinie gospodarki i kultury. O ich życiowej pozycji decydują ich zdolności i zamiłowania.

O takie życie, o takie perspektywy, które wskazywał Stalin, a które stały się rzeczywistością w Kraju Rad, we wszystkich krajach obozu socjalizmu, walczą kobiety krajów kapitalistycznych.

*

Stalin, wielki kontynuator dzieła Lenina, mobilizował partię i naród do czujnego wypełniania nakazów Lenina. W pierwszą rocznicę śmierci Lenina, w apelu do robotnic i chłopek Stalin pisał:

„...odchodząc od nas, wielki wódz i nauczyciel ludzi pracy, nasz Lenin, pozostawił nam przykazania, wskazał drogi, którymi winniśmy kroczyć ku ostatecznemu zwycięstwu komunizmu. Wypełniajcie te przykazania Iljicza robotnice i chłopki! Wychowujcie swoje dzieci w duchu tych przykazań!

...Towarzysz Lenin nauczał ludzi pracy, aby popierali klasę robotniczą w jej walce przeciwko burżuazji, wewnętrznej i zewnętrznej. Pamiętajcie to przykazanie robotnice i chłopki! Popierajcie władzę klasy robotniczej budującej nowe życie!

Towarzysz Lenin nauczał nas, abyśmy dzierżyli wysoko sztandar partii komunistycznej, wodza wszystkich uciśnionych. Zwierajcie więc szeregi wokół tej partii, robotnice i chłopki — to wasza partia!"

W pełnych bólu dniach żałoby po wielkim wodzu i nauczycielu, kobiety — bojowniczki o postęp i pokój na całym świecie, jeszcze mocniej uzmysłowią sobie wielkość nakazów Lenina, wielkość nakazów Stalina.

Jeszcze zwarciej skupią swe szeregi, zmobilizują wszystkie siły do wzmocnienia obozu pokoju i postępu na całym świecie.

S. G.

SERCEM I CZYNEM NARÓD POLSKI SKŁADA HOŁD PAMIĘCI JÓZEFA STALINA

Na zebraniach w zakładach pracy i gromadach, na uroczystych żałobnych posiedzeniach Rad Narodowych, w tysiącach listów i depesz do KC PZPR, ambasady i konsulatów radzieckich i wprost do organizacji społecznych i ludzi pracy w ZSRR — naród polski manifestuje swą solidarność uczuć i myśli z wielkim narodem radzieckim, pogrążony wraz z nim w głębokiej żałobie po śmierci Józefa Wissarionowicza Stalina.

W tysiącach zobowiązań produkcyjnych, wzmożoną pracą, setkami zgłoszeń do Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej — ludzie pracy Polski Ludowej manifestują swą niezłomną wolę realizowania nauki Wielkiego Stalina, zacieśnienia szeregów wokół swej partii, wokół towarzysza Bieruta, pogłębiania braterskiego sojuszu ze Związkiem Radzieckim, niezłomną wolą budowy socjalizmu i walki o pokój.

WARSZAWA. Zebranie w FSO w Warszawie. Halę montażu wypełnia załoga. Mówi członkini ZMP, przodownica pracy, Halina Fluksik:

— Drodzy towarzysze, spotkało nas wielkie nieszczęście. Odszedł człowiek, któremu naród nasz zawdzięcza swe wyzwolenie...

Głos młodej przodownicy drży.

— W tych ciężkich chwilach chcę stanąć w szeregach tych, którzy prowadzą nasz naród do socjalizmu, aby móc lepiej pracować, lepiej wykonywać wskazania Stalina. Dlatego proszę organizację partyjną o przyjęcie mnie w poczet kandydatów Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, prowadzonej przez wiernego ucznia towarzysza Stalina, najlepszego syna naszego narodu towarzysza Bieruta.

Proszą o przyjęcie do partii elektryk Bielakowski i kierownik działu głównego energetyka, Bobowski.

Potem podchodzą inni. Trzeba coraz lepiej i wydajniej pracować. Tak nakazywał Stalin. Więc młody robotnik z narzędziowni, Bednarczyk mówi:

— Plan na marzec wykonam w 102,5 proc. Zmniejszę braki o 0,5 proc. Socjalistyczną troską otoczę maszynę.

Majchrzak, Wintyczka, Białkowski z działu głównego mechanika postanawiają wprowadzić radzieckie metody pracy przy toczeniu wałków. Inżynierowie: Rawski, Niemczycki, Frankiewicz, Kimsner przyjdą z pomocą kontroli technicznej. Grupa remontu obrabiarek do 14 marca wprowadzi w warsztacie noże Kolesowa.

Około 90 procent załogi FSO postanowiło lepszą, wydajniejszą pracą uczcić pamięć Stalina.

*

Do sekretarza organizacji partyjnej w spółdzielni im. Mariana Buczka zgłosiła się 70-letnia bezpartyjna pracownica ob. Rytlak.

— Dajcie mi jakąś robotę, chciałabym pomóc jak umiem...

Powierzono jej udekorowanie zakładu pracy. Podczas dekorowania krepą portretu towarzysza Stalina, stara robotnica płakała.

*

W Zakładach im. Kasprzaka do oddziałowych organizacji partyjnych w dniach żałoby zgłosiło się 24 pracowników z prośbą o przyjęcie do partii. Inżynierowie, młodzi technicy — ZMP-owcy, robotnice i robotnicy.

— Śmierć Stalina stała się dla mnie wielkim przeżyciem. Dlatego do was przyszedłem. Chcę należeć do partii realizującej Jego nauki — tak mówił Andrzej Falencik, robotnik z działu montażu.

*

WOJ. WARSZAWSKIE. Kobiety z działu lejarni Fabryki Fajansu w Pruszkowie, Osuchowska, Paciorkowska, Deczewska i Paluszkiewicz w swym zobowiązaniu dla uczczenia pamięci Wielkiego Stalina napisały po prostu:

Towarzyszowi Stalinowi zawdzięczamy to, że możemy spokojnie pracować i że nasze dzieci mogą spokojnie się uczyć. Toteż zobowiązujemy się: zwiększyć wydajność pracy o 10 procent, wzmóc czujność, przystąpić do studiowania życiorysu towarzysza Stalina.

20 traktorów ponad plan da w marcu „Ursus".

— Najlepiej uczcimy pamięć towarzysza Stalina, najlepszego przyjaciela narodu polskiego, gdy postępując w myśl jego wskazań będziemy w codziennej pracy umacniać naszą Ojczyznę. Taką uchwałę podjęła załoga „Ursusa" na masówce 7 bm.

Tow. Ślonk, przewodniczący spółdzielni produkcyjnej Kożuszki w pow. Sochaczew mówi:

— Wieś nasza weszła na drogę do socjalizmu — tak jak uczył Stalin. Przykład kołchozów radzieckich pomaga nam w umacnianiu naszej gospodarki zespołowej. Realizując wskazania towarzysza Stalina nie ustaniemy w walce o zbudowanie socjalizmu w naszej ojczyźnie.

Realizować wskazania Stalina pragnie Józef Ziejewski, sołtys gromady Erminów w powiecie Sochaczew, który mówi:

— Dopiero w Polsce Ludowej, która powstała w wyniku zwycięstwa wielkiego Kraju Rad nad hitlerowskim faszyzmem, poprawiło się nasze chłopskie życie. Teraz wzorując się na kołchoźnikach radzieckich chcemy w naszej gromadzie organizować spółdzielnię produkcyjną.

Meldunek robotniczego Śląska

KATOWICE. Kopalnie śląskie podejmują zobowiązania na cześć pamięci Stalina. Kopalnie śląskie realizują swe zobowiązania. Kopalnia „Wujek" wydobyła 166 ton węgla ponad przeciętną dzienną, a kopalnia „Kleofas" 109 ton. W dniu 7 bm. notują wzrost wydobycia kopalnie „Andaluzja" i „Radzionków". W kopalniach tych absencja spadła o 2,5 procent. Kopalnia „Karol" wykonała w piątek 120,7 procent planu dziennego.

Huty robotniczego Śląska nie pozostają w tyle. Wytapiacz Stanisław Pomykała z huty im. Dzierżyńskiego, zobowiązał się wykonać w marcu 4 wytopy przyspieszone, w dniu 6 bm. wykonał wytop szybkościowy w ciągu 5 godzin i 45 minut. Stalownia wykonała plan dzienny z nadwyżką.

Wytapiacze stalowni huty „Kościuszko" przeprowadzili w tymże dniu 5 wytopów przyspieszonych i 3 szybkościowe. Wytapiacz Franciszek Imiołczyk wykonał w ciągu jednej zmiany dwa szybkościowe wytopy.

Z hut i kopalń Śląska napływają coraz nowe zobowiązania. Franciszek Rychter z huty „Kościuszko" mówił na zebraniu:

— Śmierć towarzysza Stalina dotknęła nas głęboko. Ale wiemy, że narody radzieckie realizować będą nadal Jego wskazania pod kierownictwem znajdującym się w mocnych rękach Jego uczniów. Również i my wzmożemy wysiłki w walce o pokój i socjalizm, tak jak nas uczył Józef Stalin, tak jak wskazuje nam Bolesław Bierut.

W hucie i w gromadzie

RZESZÓW. Komitet Zakładowy PZPR huty „Stalowa Wola" otrzymał w dn. 7 bm. 31 zgłoszeń do partii.

Załoga huty podjęła liczne zobowiązania produkcyjne. Postanowiono też utworzyć dwa nowe koła studiowania życiorysu Stalina.

W gromadzie Rospucie w powiecie Przemyśl chłopi chcąc uczcić pamięć Stalina — postanowili utworzyć spółdzielnię produkcyjną.

*

POZNAŃ. Zebranie w gromadzie Lubocza w powiecie Turek. Chłopi słuchają komunikatu Komitetu Centralnego KPZR, Rządu radzieckiego i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR.

Zebrani zobowiązali się skrócić czas siewów wiosennych i podnieść wydajność z ha.

Codzienną pracą przy naszym warsztacie

WROCŁAW. W Pafawagu załoga organizuje wystawę „O życiu i walce towarzysza Stalina". 70 procent załogi podjęło zobowiązania produkcyjne. Podejmują zobowiązania i inne zakłady pracy miasta i województwa. Legnickie Zakłady Ceramiki Budowlanej wykonają plan bieżącego miesiąca w 110 procentach. Robotnik z tych zakładów tow. Budzik stwierdził:

— Głęboką miłość do Józefa Stalina i przywiązanie do najlepszego naszego sojusznika — narodu radzieckiego wyrazimy w codziennej pracy przy naszym warsztacie.

Na cześć Stalina wieś dolnośląska podejmuje liczne zobowiązania. W gromadach Smolna i Łęczyca w powiecie Góra Śląska mało- i średniorolni chłopi postanowili zorganizować spółdzielnie produkcyjne. Chłopi z gromady Kudowa (pow. Kłodzko) skrócą akcję siewną o 7 dni i wykopią do końca bm. 650 m rowów melioracyjnych. Zobowiązania takie napływają z setek gromad województwa.

Wróg — niech się nie łudzi

OPOLE. Na zebraniu w gromadzie Cisek w powiecie Kozle wystąpił chłop miejscowego pochodzenia tow. Piechulek. Oświadczył on:

— Zmarł towarzysz Stalin, ale niech wróg się nie łudzi. Komuniści na całym świecie w myśl wskazań Stalina czuwają i prowadzą dalej walkę.

— Kiedy cały świat pogrążony jest w żałobie, skupimy się jeszcze mocniej wokół partii, aby kontynuować dzieło Stalina — mówi ob. Kruk, robotnik słodowni w Głubczycach, prosząc o przyjęcie do partii.

Chcą wstąpić do partii

KOSZALIN. Józef Tomala przodownik pracy w tartaku w Sławnie pracował w piątek z przygnębieniem, ale i ze szczególną jakąś zawziętością. Wyrobił 370 procent normy. Po zebraniu załogi podszedł do sekretarza organizacji partyjnej i poprosił o przyjęcie do partii.

— Chcę wstąpić do partii, aby lepiej walczyć o to, co wskazywał nam Stalin. My, robotnicy, z całego serca, nieustępliwie, wrogom na przekór będziemy jeszcze lepiej i szybciej budować socjalizm.

Zacieśniamy braterstwo broni ze Związkiem Radzieckim

GDYNIA. Wieść o śmierci towarzysza Stalina — powiedział przodownik wyszkolenia, marynarz Chłostała — przejęła nas wielkim bólem. Z inicjatywy towarzysza Stalina, bezpośrednio po ukończeniu wojny, przekazane zostały naszej marynarce wojennej nowoczesne okręty, na których dziś strzeżemy ojczystych granic, pokojowej pracy narodu polskiego, budującego w oparciu o pomoc Związku Radzieckiego szczęśliwą przyszłość.

Oficerowie radzieccy uczyli naszych marynarzy stalinowskiej sztuki wojennej i władania nowoczesnym sprzętem wojennym. Nasza marynarka wojenna stała się poważną siłą, stojącą na straży naszych granic nad Bałtykiem. Dlatego my, marynarze, będziemy nieustannie podnosić poziom wyszkolenia i dyscypliny, będziemy jeszcze bardziej zacieśniać braterstwo broni z Armią Radziecką i Marynarką Wojenną, umacniać rewolucyjną czujność. Coraz większe sukcesy w służbie i szkoleniu będą naszym żołnierskim hołdem oddanym pamięci Generalissimusa Stalina.

Potęga której nic nie złamie

Julian Tuwim

Wielka jest nasza ziemia — a nie ma na niej, jak długa i szeroka, takiego kilometra kwadratowego przestrzeni, na którym ludzie nie opłakiwaliby śmierci ukochanego swego brata, obrońcy, nauczyciela, prawodawcy sumień — Józefa Stalina.

Długie są nasze dzieje — dzieje rodu człowieczego na ziemi — a nie było jeszcze żałoby tak powszechnej, tak boleśnie w zbiorowym sercu ludzkości wezbranej, jak po Nim — pierwszym tej ludzkości Obywatelu.

Samo brzmienie Jego imienia stało się ideą i hasłem. Słowo STALIN dawno już było — i dzisiaj jest — i zawsze będzie słowem o uniwersalnym znaczeniu, słowem pełnym żarliwej treści. Istotą tej treści jest moc zespalająca, moc łącząca — potęga, której nic nie złamie.

Ból, smutek, żałoba, nieszczęście, troska, żal serdeczny — dużo jest słów, których długo jeszcze będziemy używać, myśląc o tym ciosie. Nie będzie tylko jednego w naszym sercu uczucia, a na ustach naszych słowa: rozpacz. Nie przyjdzie ani na chwilę. Bo Stalin, jak był, tak pozostał — ogromną siłą. Rozpacz jest smutkiem ludzi słabych.

Tak. Ugodził w nas cios. Straszny cios. Ale w imię miłości dla Stalina, w imię wierności dla sztandaru, który On niósł przed nami, w imię nieugiętej wiary w słuszność sprawy, o którą walczymy — my ten wielki cios przetworzymy w jeszcze większy bodziec do pracy, walki, hartu, wytrwałości.

Przed taką trumną przychodzi się z pochyloną głową. Ale odchodzi się od takiej trumny z głową podniesioną. A potem idzie się jeszcze z żałobą w sercu, jeszcze ze łzami w oczach, lecz z ustokrotnioną energią, do kontynuowania świętych i wzniosłych trudów naszych. Świętych i wzniosłych, bo mających na celu pokój na ziemi, przyjaźń między narodami i szczęście ludzi.

Taki niech będzie CZYN naszej pamięci i CZYN naszego nieustającego hołdu dla Józefa Stalina, Pierwszego Obywatela Ludzkości.

Ucichło wielkie serce

Bogdan Hamera

Przestało pulsować wielkie serce Stalina — wzór serc.
Przestały tętnić w Jego mózgu genialne myśli.
Stalin umarł.
Umarł jeden człowiek.

Dlaczego przeżywam to, jako wydarzenie o tak niezmiernej sile? Dlaczego czuję, że tak przeżywa to wydarzenie cały świat?

Bo umarł geniusz. Bo umarł człowiek, którego imię znaczy — epoka; z którego imieniem na zawsze związana jest nasza wolność i przyszłość pokoleń.

Jak chorąży nowej niespotykanej siły prowadziło nas to imię przez burze. Było kapitanem niezmierzonego okrętu i na Jego nieomylny znak załoga — my, miliony — rozpinaliśmy żagle, naciągaliśmy liny, nastawialiśmy ster.

Odszedł.

Ale zostawił nam niezawodny i jasny kurs. Popłyniemy tym kursem do celu, który On widział i nam wskazał z właściwą sobie genialną prostotą.

Zostawił nam swoje słowa, jak bloki szlachetnej stali, z której będziemy kuć Jego epokę, aż do ostatnich, pełnych kształtów. Łzy bólu, który trudno słowem wyrazić, przygryziemy zaciśniętymi zębami i będziemy trwać na posterunku tak, jak nas uczył.

Z Jego imieniem na sztandarze i w sercu.

Przecież człowiek zna prawa przyrody, zgodnie z którymi każdy organizm rodzi się, żyje i umiera.

Przecież człowiek wiedział, że Stalin przeżył siedemdziesiąt trzy lata, z których wiele można liczyć poczwórnie — lata walki, lata katorg, lata pracy, jakiej mógł podołać tylko tytan myśli i czynu.

A jednak jakże ciężko przycisnęła ta śmierć, pod której cios przecież nadstawiłoby się własną pierś.

— Piątego marca o godzinie dziewiątej pięćdziesiąt wieczorem umarł Józef Stalin.

Niezliczona ilość fotografii Stalina jest na całym świecie. Niezliczoną ilość takich fotografii oglądaliśmy z miłością i czcią. Ale jedna z nich jest mi szczególnie bliska i droga.

Patrzę na nią zawsze, kiedy potrzebne mi jest wsparcie.

Patrzę na nią i w tej chwili.

Po śmierci Lenina — Stalin składa przysięgę.

Prosta, bardzo prosta, na wpół wojskowa marynarka, nieco pochylona głowa, skupiona i pełna troski, piękna twarz, i znów te oczy, które tak niezwykle patrzą. Oczy, w których widać jakże głęboki ludzki ból po stracie pierwszego członka Partii, i ogrom ciężaru, jaki Stalin bierze na siebie. Oczy, które patrzą w daleką, daleką przyszłość — i patrzą z niezłomną wiarą w zwycięstwo.

To było w roku 1924.

Na przestrzeni następnych prawie trzydziestu lat byliśmy świadkami tych zwycięstw.

I teraz, kiedy zamknęły się Twoje oczy, ukochany Nauczycielu, wiem, że nad Twoją trumną stanie przez Ciebie wychowana Partia — miliony komunistów na całym świecie — i z takim samym poczuciem ogromnego ciężaru odpowiedzialności za losy świata, a zarazem z tak samo niezłomną wiarą w zwycięstwo powtórzy za Tobą.

— My komuniści — jesteśmy ludźmi szczególnego pokroju.
— Przysięgamy!
— Udźwignięmy!
Bo pozostaniesz z nami wiecznie żywy.

Wasz ból — naszym bólem

W sobotę jeszcze przed godz. 12 grupki ludzi ustawiały się w kolejkę przed gmachem Ambasady Radzieckiej. Cicho, w skupieniu stały delegacje z warszawskich zakładów pracy, urzędów, szkół, instytucji, wojska, delegacje przybyłe specjalnie z podwarszawskich wsi i miasteczek. Przynosili ludzie swój niepocieszony smutek, aby się nim podzielić z radzieckimi przyjaciółmi.

*

W kilkudziesięcioosobowej delegacji 7 zakładów przemysłowych Żyrardowa są ludzie starsi, pamiętający czasy dawnego Żyrardowa, strajkującego przeciw kapitalistom w obronie praw robotniczych; są i młodsi, którym radość życia i pracy zapewnił Wielki Stalin. Prosto piszą o tym robotnicy w liście, złożonym na ręce ambasadora tow. Sobolewa:

„...Załoga nasza wie, że dzięki Stalinowi, pod którego dowództwem zwyciężyła Armia Radziecka — Żyrardów nasz istnieje i rozwija się, a matki nasze i żony spokojne są o byt swoich dzieci..."

Z samego rana Łopaciński i Dąbrowski ze spółdzielni produkcyjnej w Teresinie w sochaczewskim powiecie stali już przed ambasadą.

Pamiętają, jak przed trzema laty wstąpili na drogę, wytkniętą przez Stalina, zaczęli nieznane im jeszcze życie. Stworzyli spółdzielnię produkcyjną.

— Było nas niewielu, kiedy zaczynaliśmy — wspomina przewodniczący Dąbrowski. — Teraz jest już 55 rodzin. W tym tylko roku przybyło czternastu nowych ludzi.

Ludzie Teresina głęboko przeżywają stratę tego, który wskazał im nową drogę, który uczył, pomagał. Doskonale przecież pamiętają, jak na zaproszenie radzieckich braci jeździł od nich Władysław Sójka, jak wiele w kołchozach zobaczył, nauczył się, jak bogate doświadczenia przywiózł z ukraińskiego kołchozu do polskiego Teresina.

— Przekażemy ambasadorowi — mówi Łopaciński — nasz smutek, przekażemy i to, co wspólnie na masówce postanowiliśmy. Że zakończymy siewy 5 dni przed terminem, że zgodnie z wezwaniem Krajowego Zjazdu Spółdzielczości Produkcyjnej zasiejemy o 25 ha roślin przemysłowych więcej, niż planowaliśmy, że zwiększymy stan hodowli trzody. To tak, jakbyśmy samemu Stalinowi meldowali.

A. R.

ŚLUBOWANIE CZUJNOŚCI, WALKI, PRACY

Olbrzymia hala Mirowska nie jest w stanie wchłonąć dziś wszystkich, którzy przybyli, by oddać hołd pamięci Wielkiego Stalina.

Tysiące ludzi zostało na zewnątrz wysłuchując w skupieniu płynących z megafonów słów przedstawicieli partii politycznych i organizacji społecznych. Trwali w bezruchu, mimo że deszcz ze śniegiem siekł bez przerwy, jakby doświadczyć chciał ich serc.

Przybyli robotnicy i studenci, chłopi z okolicznych wsi, stare spracowane kobiety i młode dziewczęta, urzędnicy — pracujący lud warszawski.

Nie słychać głośnych rozmów. W ogromnej, wypełnionej aż do ostatniego stojącego miejsca, hali panuje cisza, przerywana od czasu do czasu szeptem, czy głośniejszym westchnieniem. Ból jest niemy.

Za czerwienią pokrytym stołem prezydialnym ustawiają się poczty sztandarowe. Czerń przecina olbrzymi portret Stalina, czerń osnuwa sztandary i chorągwie, cień kiru zda się cieniem zgasiła twarze ludzkie.

Ta sama hala, która przed czterema miesiącami huczała owacją na cześć Stalina, gdy słuchała sprawozdań delegacji polskiej z XIX Zjazdu KPZR, ta sama hala, w której tysiące chłopów - spółdzielców niedawno sławiło imię Wodza ludzkości — dziś patrzy na portret Człowieka, który odszedł, sławiąc geniusz jego nieśmiertelny. I gdy popatrzeć na skupione twarze tych tysięcy prostych ludzi pracy, tych ludzi tak bliskich Jego Wielkiemu sercu — wie się najpewniej, że żyje On w ich duszach, umysłach, ich wysiłkach dnia codziennego, w walce, którą prowadzą. Że z myślą o Nim, o wielkiej sprawie, której On jest symbolem, bić będzie normy jutrzejszy przodownik pracy, że stara matka patrząc na swego syna oficera — pomyśli: Stoj synu na straży lepszego jutra wszystkich ludzi pracy, jak uczył Stalin. Że młody student, chłonąc wiedzę pomyśli: Chcę być godnym epoki, w której żyję, epoki stalinowskiej.

Zmieniają się mówcy na mównicy. Mówi tow. Ochab w imieniu PZPR, mówi poseł Ozga-Michalski w imieniu Stronnictwa Ludowego, pisarz Jarosław Iwaszkiewicz — w imieniu milionowego ruchu obrońców pokoju, sekretarz ZG ZMP, Wegner w imieniu młodzieży.

Padają słowa ciężkie jak ołów: Odszedł Stalin... i słowa mocne i pewne, jak stal: Skupieni jeszcze silniej wokół potężnego Związku Rad, kierowanego przez niezłomny, stalinowski Komitet Centralny KPZR... i słowa jasne jak pochodnia: Zwycięsko zbudujemy socjalizm, nie pozwolimy wrogowi wykorzystać naszego bólu.

Uderzają pierwsze tony Międzynarodówki. A sala jak na zew podchwytuje je słowami pieśni. I już brzmi z tysięcy piersi bojowy, potężny hymn, łączący ludzi pracy wszystkich narodów. Ten wspólny hymn zwycięskiego i walczącego proletariatu: „Wykięty powstań ludu ziemi" — dziś brzmi jak ślubowanie. Ślubowanie czujności, walki i pracy w imię nauki Stalina, z imieniem Stalina na ustach, z miłością do sztandaru Stalina w sercu.

(a. k.)

Czytelnicy i korespondenci piszą

W gościnie u spółdzielców

W dniu 26 stycznia 1953 r. członkowie spółdzielni produkcyjnej w Tarcach (pow. Jarocin, woj. poznańskie) gościli u siebie delegacje chłopów gospodarujących indywidualnie z woj rzeszowskiego.

Goście żywo interesowali się osiągnięciami spółdzielni, warunkami pracy i życia jej członków.

Zarząd spółdzielni dokładnie zapoznał rzeszowskich chłopów z całokształtem gospodarki zespołowej. Spółdzielcy opowiedzieli gościom o trudnościach jakie mieli w początkowym okresie i o tym jak je pokonali.

Rolnicza Spółdzielnia Wytwórcza w Tarcach dwa razy dokonała już obrachunku, podsumowując wyniki swego gospodarowania. A wyniki, jakie ma spółdzielnia w tym roku, są dobre. Średnie plony z ha kształtowały się następująco: żyto — 18.7 q, pszenica — 19.4 q, jęczmień — 25.2 q, owies — 23 q. spółdzielnia posiada już 29 szt bydła i 45 szt. trzody chlewnej.

Goście byli ciekawi, ile każdy z członków otrzymał przy rocznym obrachunku spółdzielni. Zarząd pokazał im bilans spółdzielni, z którego goście dowiedzieli się, że rodzina ob. Tomaszewskiego za wyrobione w ciągu roku 623 dniówki obrachunkowe otrzymała 8.162.96 zł gotówką, oraz 4794 kg zboża i 125 kg cukru. Rzeszowscy chłopi stwierdzili, że podobne dochody miała rodzina Łukasiewicza i wiele innych rodzin, że każdy członek spółdzielni żyje dostatnio. Spółdzielcy wzorowo wykonali obowiązki wobec państwa. Goście zwiedzili zabudowania spółdzielcze, interesując się żywo inwentarzem w oborze i chlewni. Chłopi z Rzeszowskiego obejrzeli nowowybudowany kurnik, w którym w 1953 r. spółdzielcy planują hodowlę 500 kur.

Byli także w mieszkaniach członków spółdzielni.

Pożegnalne spotkanie spółdzielców i gości odbyło się w świetlicy spółdzielni, gdzie członek zarządu, ob. Piórkowski odpowiadał na pytania chłopów z Rzeszowskiego. Wycieczka do Tarc pomoże na pewno chłopom z Rzeszowskiego zrozumieć wyższość gospodarki zespołowej nad indywidualną.

WŁADYSŁAW MAĆKOWIAK
Tarce

Finansowe łamigłówki

Istnieją ściśle przestrzegane przez bank przepisy, że przy zakupach przeprowadzanych przez instytucję w placówkach handlu uspołecznionego, obowiązuje obrót bezgotówkowy, a należności regulowane są przelewami, czekiem rozrachunkowym, względnie drogą inkasa.

Zarządzenie to jest słuszne. Szkoda tylko, że poszczególne sklepy i instytucje różnie je interpretują, co bynajmniej nie ułatwia życia.

Niedawno otrzymałem polecenie zakupienia papieru światłoczułego. Z pisemkiem zaopatrzonym w pieczęć szpitala i podpis dyrektora poszedłem po zakupy, które miały nie przekraczać sumy 600 zł a należność miała być uregulowana przelewem. W sklepie z artykułami fotograficznymi MHD przy Al. Jerozolimskich ekspedientka nie wyraziła zgody na uregulowanie rachunku przelewem, zasłaniając się instrukcjami wydanymi przez dyrekcję MHD. Oświadczyła, że przyjmuje tylko gotówkę, albo czeki rozrachunkowe. Udałem się więc do Centralnego Domu Towarowego. Tutaj poinformowano mnie, że przelewów nie przyjmują, a formalności czekowe można załatwiać tylko w godzinach rannych. Z kolei obszedłem szereg innych sklepów MHD, gdzie odpowiedzi otrzymywałem identyczne z pierwszą.

Wróciłem do Konstancina i na trzeci dzień zakupiłem materiał płacąc czekiem rozrachunkowym. Ostatecznie nic by nie było w tym złego, gdyby nie to, że po kilku dniach miałem zakupić przewijarkę do filmów oraz sklejarkę na łączną sumę 800 zł. Tym razem przygotowałem sobie czek rozrachunkowy oraz odpowiednie pisemko do niego i udałem się do sklepu komisowego MHD przy ul. Nowy Świat. Jakież było moje zdziwienie, gdy dowiedziałem się, że sklep przyjmuje tylko gotówkę, albo przelewy. Znów wróciłem do Konstancina, a za kilka dni zapłaciłem należność przelewem.

Po pewnym czasie udałem się do „Centrosprzętu" przy ul. Mickiewicza, gdzie miałem zakupić kilka drobiazgów dla naszego laboratorium analitycznego. Tym razem zaopatrzyłem się w pisemka upoważniające do dokonania przelewu i zapłacenia czekiem rozrachunkowym. Pech prześladował mnie jednak nadal, gdyż „Centrosprzęt" przyjmuje tylko gotówkę, albo na inkaso.

Uważam, iż sprawa ta powinna znaleźć swoje rozwiązanie w ujednoliceniu przepisów obowiązujących wszystkie sklepy i instytucje handlowe.

ANTONI WILK
Konstancin k. Warszawy

Może wiosna pomoże

W Państwowym Gospodarstwie Rolnym Gard, należącym do Zespołu nr 3 w powiecie gliwickim wokół jednej części zabudowań gospodarczych panuje straszny nieporządek. Mimo że szopy na narzędzia rolnicze są wystarczająco przestronne obok nich pod gołym niebem wystawione na działania atmosferyczne stoją pługi, grabiarka kultywator i walce. W odległości dwóch kilometrów od zabudowań, na dawnym kartoflisku stoi zapomniana kopaczka do ziemniaków, oczekująca widocznie nowego sezonu robót.

Zupełnie inaczej przedstawia się widok wokół zabudowań gospodarczych, przy których stoi dom przeznaczony na biuro kierownictwa PGR. Tutaj wszystko jest w porządku i na swoim miejscu.

Widocznie odległość 500-metrowa, dzieląca te dwa kompleksy zabudowań, była zbyt męcząca do przebycia przez kierownictwo PGR w okresie trwania zimy. Może więc z nastaniem wiosny zdecyduje się ktoś pokonać tę odległość i zarządzić zabezpieczenie maszyn.

STANISŁAW MARKWAS
Jednostka Wojskowa

Nowe książki

Wiera Ketlińska: Blokada. Powieść. Wyd Ministerstwa Obrony Narodowej, str. 647. Cena zł 22. Nakład: 10.000 egz. Przełożyła z rosyjskiego Anna Jakubiszyn. Okładkę projektował Jarosław Kirilenko.

L. Rakowski: Konstantin Zasłonow. Wyd Ministerstwa Obrony Narodowej, str. 197. Cena zł 6.80. Nakład: 8.000 egz. Okładkę projektował M. Kościelniak, ilustracje wykonał T. Olszewski.

Koreańska Partia Pracy — organizator zwycięstw narodu

Ponad dwa i pół roku mężny naród koreański prowadzi walkę w obronie swej Ojczyzny. Amerykańscy imperialiści i ich sojusznicy już ponad dwa i pół roku, przy użyciu najbardziej barbarzyńskich metod starają się ogniem i żelazem, bombami i tyfusem ujarzmić wolny naród Korei. Wojna przeciw Korei jest dla agresywnych monopoli USA źródłem maksymalnych zysków, uskładanych z ceny krwi. Traktują oni tę wojnę jako sposób zdobycia przyczółka dla rozszerzenia agresji na Dalekim Wschodzie przeciw Chińskiej Republice Ludowej i Związkowi Radzieckiemu. Dlatego też odrzucają wszelkie propozycje zmierzające do przywrócenia pokoju oraz brutalnie zrywają rokowania rozejmowe w Panmundżon.

Jednakże rachuby amerykańskich napastników na ujarzmienie Korei zawiodły. Krach czeka i nowe zamysły amerykańskich generałów użycia przeciw narodom Korei i Chin najemnych żołdaków japońskich i czangkaiszekowskich.

Walką narodu koreańskiego przeciw amerykańsko-angielskim imperialistom i ich lisynmanowskim pachołkom kieruje bohaterska Koreańska Partia Pracy, wysoko dzierżąc sztandar niezawisłości i suwerenności narodowej. Mówiąc o tej walce na V Plenum KC partii tow. Kim Ir-sen stwierdził: *„Walka ta z punktu widzenia jej historycznego znaczenia i treści, jest z jednej strony antyimperialistyczną narodowo-wyzwoleńczą rewolucją wymierzoną przeciw zagranicznym imperialistycznym najeźdźcom, w obronie wolności i niezawisłości naszego kraju. Z drugiej strony, jest to ogólnonarodowa demokratyczna rewolucja w obronie ludowej republiki, o przywrócenie pod jej sztandarem jedności terytorialnej państwa koreańskiego, o obalenie sprzedajnej lisynmanowskiej kliki"*.

W trzecim roku wojny w Korei międzynarodowa pozycja Koreańskiej Republiki Ludowej charakteryzuje się trzema elementami. Po pierwsze — ciągłym wzmacnianiem się obozu pokoju, demokracji i socjalizmu, pod wodzą Związku Radzieckiego przy równoczesnym ciągłym zaostrzaniu się powszechnego kryzysu kapitalizmu. Po drugie — wbrew próbom amerykańskich dyplomatów mającym na celu izolowanie republiki, miłujące wolność narody całego świata z głęboką sympatią i uczuciem solidarności odnoszą się do narodu koreańskiego, udzielając mu moralnej i materialnej pomocy. Po trzecie — narodowo-wyzwoleńcza walka narodu koreańskiego stała się jednym z głównych odcinków zaciętej walki wszystkich narodów przeciw amerykańskiej agresji. Dlatego też ostateczne zwycięstwo narodu koreańskiego zależeć będzie nie tylko od jego sił, ale i od zjednoczonych wysiłków całej postępowej ludzkości, a przede wszystkim — krajów obozu pokoju i demokracji.

*

Znane są wspaniałe sukcesy bojowe Koreańskiej Armii Ludowej i walczących u jej boku chińskich ochotników. Są one wynikiem płomiennego patriotyzmu narodu koreańskiego, prowadzonego do boju przez Partię Pracy, są dowodem żywotności i trwałości ludowego ustroju. Na zapleczu naród Korei pracuje niezachwianie w imię hasła: „Wszystko dla zwycięstwa". Pomimo ciężkich wojennych warunków, pomimo bestialskich bombardowań i straszliwych zniszczeń — naród koreański osiąga wielkie sukcesy na drodze rozwoju gospodarki narodowej.

Zorganizowano produkcję materiałów wojennych i zabezpieczono niezbędne zaopatrzenie armii, a przede wszystkim zaopatrzenie w sprzęt bojowy. Rok 1952 przyniósł dalszy rozwój gospodarki republiki. Rozmiary całej produkcji przemysłowej wzrosły w porównaniu z r. 1951 o 19 proc. Dzięki wzrostowi produkcji przemysłu lekkiego i spółdzielni wytwórczych oraz ogromnej pomocy ZSRR, Chińskiej Republiki Ludowej i krajów demokracji ludowej obrót towarowy na szczeblu detalu wzrosł w 1952 r. w porównaniu z 1951 r. o 132 proc. Dzięki krokom zmierzającym do stabilizacji obrotu pieniężnego — zlikwidowano w zasadzie deficyt budżetowy.

Olbrzymi wysiłek pracowników transportu pozwolił — mimo ciągłych bombardowań — na zabezpieczenie właściwego przewozu towarowego, który wzrósł w porównaniu z 1951 o 13 proc.

Heroiczny wysiłek pracującego chłopstwa pokrzyżował plany Amerykanów, którzy bombardując elektrownie północnokoreańskie liczyli na przerwanie w ten sposób dopływu energii do urządzeń irygacyjnych i wygłodzenie kraju. W 1952 r. zebrano o 13 proc. (340 tys. ton) więcej zbóż niż w r. 1951, co dało o 130 tys. ton więcej ziarna niż w r. 1948 — roku najwyższego urodzaju. Wzrosła hodowla — w szczególności zaczęły rozwijać się państwowe gospodarstwa hodowlane. Sukcesy gospodarcze r. 1952 pozwoliły zaplanować dalszy wzrost produkcji w roku bieżącym. Produkcja przemysłowa ma w rb. wzrosnąć o 23 proc., przewozy towarowe na kolejach o 18 proc., zbiory zbóż o 5 proc., pogłowie bydła o 13,5 proc., obrót towarowy na szczeblu detalu o 17 procent.

Osiągnięcia przemysłu i rolnictwa pozwoliły na podniesienie poziomu życia pracujących. Jest to tym większe osiągnięcie, że zdobyte w toku wojny. Na wniosek KC Koreańskiej Partii Pracy rząd zwolnił chłopów-biedniaków od podatku w naturze i od zwrotu zaciągniętych u państwa pożyczek, zwiększył normy zaopatrzenia rodzin robotników, urzędników i personelu technicznego i z dniem 1 października 1952 wprowadził dla nich uzupełniającą sprzedaż ziarna po niskich cenach. Jesienią i zimą 1952/53 zrealizowano szeroki program zaopatrzenia robotników, urzędników i studentów w obuwie i odzież zimową oraz zapewnienia im mieszkań.

Mimo olbrzymich trudności okresu wojennego większość dzieci w wieku szkolnym objęta jest nauczaniem. Pracują wszystkie wyższe uczelnie utworzone w republice przed wojną. Wspaniałym sukcesem było zorganizowanie w warunkach wojny — Koreańskiej Akademii Nauk.

Nie podobna nie wspomnieć ofiarnej pracy służby zdrowia która organizuje bezpłatne leczenie ludności. Jej zasługą jest zlikwidowanie groźby epidemii, których rozbójnicy z amerykańskiego sztabu oczekiwali w wyniku zastosowania zbrodniczej broni bakteriologicznej.

Osiągnięcia Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, zdobyte w tak trudnych i ciężkich warunkach, nabierają szczególnej wymowy w porównaniu z sytuacją w okupowanej przez zaborcę części Korei. Lisynmanowska szajka pod ochroną amerykańskich bagnetów grabi bezlitośnie masy pracujące. 265 różnych podatków i danin obciąża barki ludzi pracy Korei południowej. Chłopom w formie podatków zabiera się 65—80 procent zbiorów. Płace robocze od czerwca 1950 do końca 1952 spadły o 33 proc., a jednocześnie ceny wzrosły o 1503 procent. Duży mal ryżu (ok. 15 kg) kosztuje w Korei południowej 160—170 tysięcy wonów (w Korei północnej 2500 wonów).

Przemysł i rolnictwo upadają — produkcja przemysłu włókienniczego spadła w porównaniu z okresem dowojennym o 63 proc., metalowego o 85 proc., spożywczego o 70 proc. itd. Patrioci Korei południowej, nie bacząc na krwawy policyjny terror — udzielają pełnego poparcia Koreańskiej Republice w jej walce ze zdradziecką bandą lisynmanowców i amerykańskim imperializmem. Z każdym dniem rośnie działalność Antyimperialistycznego Związku Walki o Uratowanie Kraju, coraz więcej patriotów z bronią w ręku staje przeciw najeźdźcy i jego jurgieltnikom.

*

Kierowniczą siłą narodu koreańskiego, bojową awangardą mas pracujących Korei jest Koreańska Partia Pracy. Kierując się naukami Lenina i Stalina pod niezłomnym kierownictwem towarzysza Kim Ir-sena — partia stale umacnia się organizacyjnie i ideologicznie.

Po IV Plenum KC w listopadzie 1951 r. partia zlikwidowała w swych szeregach mające uprzednio miejsce niedociągnięcia, co poważnie podniosło poziom pracy organizacyjnej partii, przyczyniło się do szybkiego wzrostu jej szeregów, do wzrostu jej autorytetu w masach. W trakcie wojny w szeregi Partii Pracy wstąpiło 450 tys. nowych członków. Dziś Partia Pracy jest partią masową, grupującą ponad milion członków w 48.933 organizacjach podstawowych. Nie ma ani jednej wsi ani jednej fabryki, ani jednego oddziału w armii, w którym nie byłoby organizacji partyjnej.

Skład socjalny partii jest następujący: 21 procent robotników, 57.9 procent chłopów-biedniaków, 3.5 procent średniaków, 16.6 procent urzędników, 1 procent — innych.

W referacie towarzysza Kim Ir-sena na V Plenum KC w grudniu 1952 dana została ocena osiągnięć i zadań stojących przed partią w dziedzinie jej pracy organizacyjnej. Podniosła się rola podstawowej organizacji partyjnej i aktywność poszczególnych członków. W pracy partyjnej rozwinęła się krytyka i samokrytyka, surowiej przestrzega się demokracji wewnątrzpartyjnej. Likwidacja biurokratyzmu i formalizmu w pracy partyjnej pozwoliła umocnić więź partii z masami.

Bezlitośnie walcząc z przeżytkami liberalizmu i sekciarstwa Partia Pracy wychowuje swych członków w duchu partyjności. *„Partyjność — mówił na V Plenum towarzysz Kim Ir-sen — wymaga od każdego członka bezgranicznego oddania Partii Pracy, aktywnego udziału w życiu partyjnym, poświęcenia wszystkich swych sił, życia swojego walce o zwycięstwo rewolucji, o sprawę partii; i wymaga pryncypialności, podporządkowania osobistych interesów interesom partii. Partyjność wymaga też zdecydowanej walki ze wszystkimi wypaczeniami i wrogą ideologią, przestrzegania dyscypliny, nieugięt ości, obrony organizacyjnych podstaw partii"*.

„Partia Pracy — stwierdził Kim Ir-sen — choć jest młodą partią — zdobyła niemałe sukcesy w wychowaniu swoich członków w duchu partyjności. Absolutna większość członków jest głęboko oddana sprawie partii. W dniach wojny wyzwoleńczej dowiedli oni, iż gotowi są walczyć za partię, za rewolucję, z pełnym samozaparciem, do ostatniej kropli krwi, nie żałując życia. Dziesiątki tysięcy członków partii oddało życie w obronie niepodległości ojczyzny, za sprawę partii".

*

Wielką rolę przywiązuje Partia Pracy do rozwoju krytyki i samokrytyki w swych szeregach. Wskazując na naukę towarzysza Stalina, przewodniczący Partii Pracy i wódz narodu koreańskiego Kim Ir-sen mówił na V Plenum KC, czym winna być krytyka i samokrytyka.

Podnoszenie krytyki i samokrytyki na coraz wyższy poziom pozwoli na jeszcze większe uaktywnienie podstawowych organizacji partyjnych, na polepszenie pracy, doboru i kontroli kadr, w szczególności kadr kierowniczych, na wzmożenie walki z biurokratyzmem i pogłębienie demokracji wewnątrzpartyjnej. Wszystko to niezbędne jest dla umocnienia więzi partii z masami.

Wszelkie zadania, jakie stawia przed sobą Partia Pracy odzwierciedlają interesy narodu a ich realizacja zależy od jego poparcia. Dlatego też — mówił towarzysz Kim Ir-sen — niezwłocznie trzeba doprowadzać hasła partii do mas, osiągać, by masy same aktywnie uczestniczyły w urzeczywistnianiu tych haseł i im trudniejsze wojenne czasy, tym bardziej partia winna umacniać więź z masami przy pomocy rozwijania codziennej pracy polityczno - wychowawczej.

Dla polepszenia pracy organizacyjnej niezbędne jest rozwinięcie szerokiej pracy ideologicznej i to zadanie po V Plenum KC stanęło w centrum uwagi Partii Pracy. Partia walczy o upowszechnienie wśród mas pracujących znajomości marksizmu-leninizmu, partia walczy zarazem o rozgromienie na froncie ideologicznym wszelkich przejawów wpływu wrogiej imperialistycznej ideologii.

Podstawowym celem ideologicznej pracy partii na obecnym etapie — stwierdził Kim Ir-sen — jest oswobodzenie ojczyzny od interwentów amerykańskich i ich lisynmanowskich najemników. Sukcesy w wojnie wyzwoleńczej narodu koreańskiego zależą od tego, jak silna i jak jednolita jest partia, zależą od jej roli organizatora zwycięstw, zależą od jej umocnienia.

„Cała działalność partii podporządkowana jest interesom narodu, podporządkowana jest zadaniu całkowitego rozgromienia zbrojnych agresorów amerykańskich i ich lisynmanowskich pachołków. Dołożymy wszystkich sił, aby umocnić naszą partię i osiągnąć ostateczne zwycięstwo w wyzwoleńczej narodowej wojnie".

(Opracowane na podstawie skrótu referatu Kim Ir-sena wygłoszonego na V Plenum KC Koreańskiej Partii Pracy 15 grudnia 1952 r., zamieszczonego w nr 3/1953 „Komunisty", teoretycznego i politycznego organu KC PZPR).

K. W.

W STOLICY

Międzynarodowy Dzień Kobiet

Droga awansu Ireny Włostowskiej

Tow. Irena Włostowska przy frezarce
Foto A. Nowosielski

W dziale PR-1 fabryki im. K. Świerczewskiego pracuje kilkadziesiąt młodych dziewcząt. Kiedy przyszły do fabryki, nie miały żadnego fachu. Dzisiaj są frezerami, tokarzami, szlifierzami.

Podobnie było z Ireną Włostowską, która przyszła do fabryki w 1949 roku i zaczęła pracę jako niewykwalifikowana robotnica. Ale już od początku zwróciła na siebie uwagę kierownictwa zakładu, jako obowiązkowa, energiczna i zdolna robotnica. Postawiono ją więc przy frezarce. Maszynę szybko opanowała, nauczyła się posługiwać przyrządami pomiarowymi i czytać rysunki techniczne. Po niedługim czasie pracowała bez pomocy ustawiacza.

Jej wytrwałość w pracy, upór w pokonywaniu trudności, serdeczny stosunek do ludzi zjednuje jej w zakładzie coraz szersze grono szczerych przyjaciół.

Frezer Irena Włostowska bierze żywy udział we współzawodnictwie pracy, systematycznie przekracza normy i jest przodującą pracownicą. W czwartym kwartale ub. roku Włostowska zobowiązała się wykonać trzymiesięczną normę w 185 procentach, a zrealizowała ją w 193 procentach.

Kiedy po pierwszej dekadzie grudnia ub. roku, w fabryce rozeszła się wiadomość, że na dziale PR-2 zagrożony jest plan miesięczny, Irena Włostowska natychmiast porozumiała się z kierownikiem swojego działu PR-1 i wstąpiła do tworzącej się brygady szturmowej. W brygadzie tej, zatrudnionej w dziale PR-2, Włostowska pracowała za trzech frezerów. Wyrabiała tam więcej niż 300 procent normy. Dział PR-2, dzięki brygadzie szturmowej, wykonał w grudniu plan.

Irenę Włostowską awansowano na ustawiacza działu frezarek. Do pracy tej wzięła się z zapałem. Ustawia maszyny młodszym koleżankom, współpracuje z kierownikiem działu, rozdzielnia robot i wypożyczalnią narzędzi, pilnuje, aby maszyny nie miały przestojów. Równocześnie dużo uwagi i czasu poświęca szkoleniu młodych pracownic.

Jej uczennice: Bronisława Komenda, Janina Ścibor i inne, po 3-miesięcznej nauce zostały samodzielnymi frezerami. Wyrabiają obecnie po 200—230 procent normy.

Ostatnio Irena Włostowska awansowała na stanowisko brygadzisty. *(SW)*

Pracownice WZPO-2 na wartach produkcyjnych

Niebieskie proporczyki z białym napisem „Warta pokoju" ożywiły wielkie, widne hale Warszawskich Zakładów Przemysłu Odzieżowego nr 2. Kobiety WZPO-2 wartami pokoju, wydajniejszą i dokładniejszą pracą, zobowiązaniami bardziej oszczędnego zużycia surowców witają dzień 8 marca.

Niebiesko - białych proporczyków przybywa coraz więcej na halach, przy maszynach i stołach. Jednocześnie w radzie zakładowej rośnie ilość składanych tu kartek z niezmiennym napisem — zobowiązanie.

Na kartce podpisanej przez majstra Cegiełkowską w imieniu zespołu 441 wypisano, że kobiety zamiast 80 sztuk dziennie produkować będą 90. Grupa związkowa szwalni taśmy 448 zobowiązała się wykonywać dziennie o 15 sztuk więcej. Wzywają one także szykowaczki z samej taśmy do współzawodnictwa.

Dla uczczenia Międzynarodowego Dnia Kobiet podniosą wydajność i jakość produkcji kobiety z taśmy 449. Produkcja pierwszego gatunku wynosić będzie obecnie 97 procent. Ponadto w czasie trwania wart pokoju zaoszczędzą one 20.000 metrów nici.

Brygada pionierska z zespołu 423 zobowiązuje się podnieść jakość produkcji pierwszego gatunku z 82 do 85 procent i zlikwidować wszystkie poprawki na taśmie. *(kw)*

MPK uruchomi hotel dla kobiet i żłobki

Jeszcze w bieżącym miesiącu uruchomiony zostanie całotygodniowy żłobek dla dzieci kobiet zatrudnionych w komunikacji miejskiej. Żłobek ten obliczony na 40 miejsc umożliwi pracownicom MPK i MPA jak również kobietom, które pragnęłyby pracować w tych przedsiębiorstwach oddanie swych dzieci pod dobrą opiekę do tego całotygodniowego żłobka.

W roku bieżącym rozpocznie się również budowa drugiego podobnego żłobka dla MPK w Parku Traugutta.

Dla kobiet zamieszkałych poza Warszawą powstanie duży hotel robotniczy przy ul. Kieleckiej. Hotel ten obliczony jest na 200 miejsc. *(i)*

Remontowcy elektrowni skracają terminy prac

Załoga elektrowni warszawskiej utrzymuje ciągłą, rytmiczną pracę i systematycznie przekracza miesięczne plany.

Jednym ze źródeł tych sukcesów załogi elektrowni jest dobra praca brygad remontowych. Remontowcy elektrowni warszawskiej realizują wytyczne i postanowienia III Krajowej narady remontowców energetyków, która odbyła się w Zabrzu 17—18 stycznia br. Na naradzie postanowiono m. in. skrócić czas remontów kapitalnych kotłów i innych urządzeń energetycznych o 10 procent, a remontów bieżących o 5 procent.

Remontowcy elektrowni warszawskiej dokonali w styczniu kapitalnego remontu kotła Nr 15 w czasie o 16 procent krótszym niż przewidywał harmonogram prac, a kocioł Nr 21 wyremontowali w czasie o 6 dni skróconym. Podobnie w lutym, remontowcy elektrowni oddali kocioł Nr 25 po remoncie kapitalnym, w czasie skróconym o 36 procent. Ponadto w elektrowni warszawskiej dokonano wielu remontów bieżących i wszystkie one przeprowadzone były w terminach skróconych.

Przy remontach kapitalnych wyróżniły się ofiarnością doświadczone brygady tow.tow. Rusznicy i Baczyńskiego oraz brygady Woźniaka i Rybackiego. Brygady te, pod kierownictwem starszego majstra tow. Dziubka i mistrza tow. Aluchny stanowią zgrany kolektyw, walczący o jakość dokonywanych remontów i o wzrost wydajności pracy. Przy remontach bieżących wyróżnia się brygada tow. Łęczyckiego, która wyrabia 205 procent normy. *(w)*

O tytuł najlepszej świetlicy FWP

(a) W pierwszym etapie konkursu świetlicowego o tytuł najlepszej świetlicy domu wypoczynkowego FWP i najlepszej biblioteki, brało udział 100 świetlic i 15 bibliotek. Pierwsze miejsce (za pracę kulturalno - oświatową) zajął ośrodek wypoczynkowy Krynica, gdzie instruktorem KO jest Waldemar Ostrowski. Szczególnie wyróżnił się w ośrodku tym dom wypoczynkowy w Żegiestowie.

Za najlepszą pracę bibliotek i czytelni nagrodzono ośrodek wypoczynkowy w Szklarskiej Porębie. Instruktorem biblioteczno - czytelniczym jest tu Zbigniew Ślosarczyk. Z radiowęzłów uznano za najlepiej pracujący radiowęzeł w ośrodku wypoczynkowym Świeradów. Kierownikiem tej placówki jest Julian Kołasiński.

W drugim etapie konkursu świetlicowego bierze udział 125 świetlic i 18 bibliotek domów wypoczynkowych.

Załoga sklepu „Spólnoty Pracy" w Olsztynie najlepszą w kraju

(a) W wyniku współzawodnictwa między załogami sklepów „Spólnoty Pracy" w kraju w IV kwartale ub. roku pierwsze miejsce zajęła załoga sklepu nr 6 w Olsztynie, zdobywając sztandar przechodni. Załoga tego sklepu wyróżniła się sprawną obsługą klientów i wykonaniem planu kwartalnego z nadwyżką. Zwycięska załoga zobowiązała się prowadzić systematyczne szkolenie całego personelu oraz podnieść estetyczny wygląd sklepu i wystaw.

Komunikat studium zaocznego Szkoły Partyjnej przy KC PZPR

Studium Zaoczne Szkoły Partyjnej przy KC PZPR zawiadamia, że dla słuchaczy I roku studiów grup warszawskich Ia, IIa i IIIa konsultacja odbędzie się we wtorek dnia 10.III. br. o godz. 14, dla słuchaczy I roku studiów grup warszawskich IVa, Va, VIa konsultacja odbędzie się w środę dnia 11.III. br. o godz. 14, dla słuchaczy II roku studiów grup warszawskich I, II i III konsultacja odbędzie się we wtorek dnia 10.III. br. o godz. 14.

Komunikat Rady Adwokackiej

Rada Adwokacka wzywa wszystkich adwokatów i aplikantów adwokackich Warszawy na zebranie poświęcone uroczystemu uczczeniu pamięci Towarzysza Józefa Stalina. Zebranie to odbędzie się w poniedziałek, 9 marca br. o godzinie 18.30 w lokalu Zrzeszenia Prawników Polskich, ul. Trębacka nr 4.

Rozwój spółdzielni produkcyjnych na Węgrzech

(KORESPONDENCJA WŁASNA „TRYBUNY LUDU")

Rozwój spółdzielczości produkcyjnej na Węgrzech rozpoczął się 4 i pół roku temu. Po wyzwoleniu, grupy najbardziej uświadomionych byłych robotników folwarcznych utworzyły w niektórych gromadach zrzeszenia uprawy ziemi (spółdzielnia produkcyjna im. Lenina powstała natychmiast po wyzwoleniu w 1945 roku). Członkowie tych zrzeszeń wspólnie uprawiali ziemię i prowadzili kolektywną hodowlę bydła.

Ruch uspółdzielczenia wsi przybrał na sile i rozwinął się po przemówieniu tow. Rakosi'ego na dożynkach w Kecskemet w 1948 roku. W swym przemówieniu tow. Rakosi wskazał pracującemu chłopstwu Węgier nową drogę.

„Dla węgierskiego chłopstwa istnieją dwie drogi — oświadczył on wówczas — *jedna — to dawno utarta droga indywidualnej gospodarki, w której każdy dba tylko o siebie, gdzie przemoc góruje nad prawdą. Nieuchronną jej konsekwencją jest, że grube ryby pożerają małe ryby, że wielcy kułacy stają się wciąż silniejsi, coraz bogatsi i doprowadzają biedniaków do ruiny"*.

Gyergy Genm

Towarzysz Rakosi mówił dalej: *„Naszym celem jest udostępnienie każdemu człowiekowi pracy nie tylko w mieście, ale i na wsi wszystkich dobrodziejstw kultury i cywilizacji. Chcemy by jego dom był zelektryfikowany, skanalizowany, by jego dzieci mogły uczęszczać do szkół średnich i uniwersytetów, by w wypadku choroby leczył go dobry lekarz, by jego żona, oczekująca dziecka — znalazła miejsce w klinice czy w izbie porodowej. Powinien on móc korzystać z gazet i książek, słuchać radia i mieć we wsi kino. Do dyspozycji pracującego chłopstwa powinny stanąć wszelkie maszyny ułatwiające jego pracę i podwyższające jej wydajność"*.

Po przemówieniu tow. Rakosi'ego tysiące chłopów wstąpiło na drogę gospodarki zespołowej.

Pod kierownictwem tow. Rakosi'ego, partii i rządu, ruch uspółdzielczenia wsi oparty o zasadę dobrowolności nabiera coraz większego rozmachu. Węgierska Partia Pracujących przywiązuje wielką wagę i pilnie czuwa by tworzeniu gospodarstw zespołowych nie towarzyszył żaden przymus.

Dla chłopów jeszcze wahających się przed przystąpieniem do spółdzielni produkcyjnych istnieje możność zrzeszania się w gospodarstwach zespołowych niższego typu.

Jakkolwiek ruch uspółdzielczenia wsi istnieje od kilku zaledwie lat ma on jednak za sobą zwycięską drogę. Liczba spółdzielni produkcyjnych z początkiem 1951 r. wynosiła już 4.200. Spółdzielnie obejmowały 1 270 tys. holdów ziemi (1 hold = 0.57 ha). W tym czasie obszar spółdzielni produkcyjnych stanowił ponad 13 proc. ogólnego obszaru ziemi orn. W 1952 r. 4.655 spółdzielni produkcyjnych zrzeszyło 236.500 rodzin chłopów pracujących na 1.503.000 holdów. Obecnie istnieje 5.315 spółdzielni produkcyjnych obejmujących ponad 300 tys. rodzin i ponad 2.213.000 holdów.

Wydatną pomocą w rozwoju węgierskiej gospodarki zespołowej była dana delegatom węgierskich chłopów pracujących możliwość zwiedzenia Związku Radzieckiego i zapoznania się z przodującą, najnowocześniejszą gospodarką rolną. Po powrocie ze wspaniałych, pouczających podróży po Związku Radzieckim, delegaci chłopscy dzielili się zdobytymi wiadomościami i ich sprawozdan a przekonały dziesiątki tysięcy chłopów o wyższości gospodarki zespołowej.

Przyjacielska pomoc i opieka Związku Radzieckiego znalazły również wyraz w odwiedzinach na Węgrzech radzieckich kołchoźników, którzy podzielili się z członkami spółdzielni produkcyjnych i indywidualnymi przodującymi chłopami swym bezcennym doświadczeniem.

W spółdzielniach produkcyjnych stało się możliwe zastosowanie najnowszych metod agrotechnicznych. Plony wszystkich rodzajów upraw i rezultaty hodowli bydła we wszystkich gospodarstwach zespołowych znacznie przewyższyły najlepsze wyniki gospodarstw indywidualnych. Wielką pomoc dla spółdzielni stanowi gęsta sieć ośrodków maszynowych.

Zastosowanie nowoczesnych maszyn rolniczych i przodujących metod agrotechnicznych przyczyniło się do osiągnięcia wysokich urodzajów. I tak zbiory buraków cukrowych w spółdzielni produkcyjnej „Czerwona Gwiazda" w Nagiecsed wyniosły 448 kwintali z ha. Spółdzielnia produkcyjna „Czerwony Październik" w Kunhegyes osiągnęła z ha 26 kwintali pszenicy i 32 kwintale jęczmienia. Ubiegłego roku udało się wielu spółdzielniom produkcyjnym przez zastosowanie nowoczesnych metod agrotechnicznych, zapobiec katastrofalnym skutkom niezwykłej posuchy.

Rozwój zespołowej hodowli bydła jest powolniejszy. Ale jednak i tu można zanotować poważne rezultaty. W spółdzielni „Kato-Haman" w Szentes przeciętny udój od jednej krowy wyniósł w 1951 r. 4105 litrów, w spółdzielni „Lenin" w Sarkand — 4.135 litrów. W spółdzielni Tancsics w Karcag osiągnięto z 500 owiec — po 7,5 kilograma wełny.

Wysokie zbiory i wzrastające dochody, a tym samym wyższa stopa życiowa członków gospodarstw zespołowych stanowią doskonałą propagandę spółdzielczości wśród indywidualnych chłopów.

Obecnie w całym kraju spółdzielnie produkcyjne przygotowują się do prac wiosennych. W tym roku nowoczesne metody agrotechniczne znajdują jeszcze szersze zastosowanie. Siew wczesnych gatunków zbóż przeprowadzony zostanie w większości spółdzielni metodą krzyżową, a kukurydzy — metodą kwadratowo-gniazdową.

Głównym zadaniem w obecnej chwili jest umocnienie istniejących już spółdzielni produkcyjnych. Partia i rząd kładą nacisk na szkolenie przewodniczących spółdzielni, na lepszą organizację pracy, i na zwiększenie dyscypliny pracy.

Umocnienie istniejących spółdzielni stanowi jedyną i pewną podstawę dalszego, zdrowego rozwoju ruchu uspółdzielczenia wsi.

Dnia 6 marca 1953 r. zmarł

Dr inż. EDWARD WARCHAŁOWSKI

prof. zwycz. i b. długoletni Rektor Politechniki Warszawskiej odznaczony orderem Sztandaru Pracy I kl., orderem Odrodzenia Polski kl. III i IV oraz Złotym Krzyżem Zasługi.

W Zmarłym szkolnictwo wyższe traci zasłużonego uczonego, organizatora i wychowawcę kadr technicznych dla gospodarki Polski Ludowej.

MINISTER SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Wydawca: Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Redaguje Komitet. Nakładem RSW „Prasa". Redakcja: Warszawa, Dom Słowa Polskiego, ul. Miedziana 11. Telefony: Redaktor Naczelny 8-22-60. Zastępca Redaktora Naczelnego 8-33-28. Sekretarz Redakcji 8-82-29. Dział propagandy 8-68-89. Dział partyjny 7-34-30. Dział zagraniczny 8-82-25. Dział ekonomiczny 7-34-10. Dział rolny 8-64-78. Dział kulturalny 8-65-25. Dział listów i interwencji 8-65-23. Dział miejski 8-71-82. Centrala: 7-01-21, 7-01-22, 8-51-04, 8-57-52, 8-82-28. Telefony nocne: Redaktor nocny 8-57-62. Redaktor techniczny 7-01-21. Warunki prenumeraty: Zamówienia i wpłaty na prenumeratę zleconą przyjmują wszystkie